

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 53

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

26 lutego 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/129/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 września 2010 r. dotycząca stanowiska, jakie Unia Europejska ma zająć na forum Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007, w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu aktualizującej art. 1 załącznika I do Umowy 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 183/2011 z dnia 22 lutego 2011 r. zmieniające załączniki IV i VI do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz kładów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywy ramowej”) ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 184/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. dotyczące zezwoleń na stosowanie *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków, podrzędnych gatunków ptaków i innych ptaków ozdobnych i łownych (posiadacz zezwolenia Calpis Co. Ltd. Japonia, reprezentowany przez Calpis Co. Ltd. Europe Representative Office) ⁽¹⁾ 33

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 499/96 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa oraz żywe konie pochodzące z Islandii	36
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 186/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów	41
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 187/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt ⁽¹⁾	45
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy ⁽¹⁾	51
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 189/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. zmieniające załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾	56
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 190/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	61
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 191/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach siódmym indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010.....	63
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 192/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania wieprzowiny przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 68/2011.....	65

DECYZJE

2011/130/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie ustalenia minimalnych wymagań dotyczących transgranicznego przetwarzania dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1081) ⁽¹⁾	66
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 13 września 2010 r.

dotycząca stanowiska, jakie Unia Europejska ma zająć na forum Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007, w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu aktualizującej art. 1 załącznika I do Umowy

(2011/129/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 166 ust. 4 oraz art. 173 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007 ⁽¹⁾, podpisanej w dniu 11 października 2007 r., zwanej dalej „Umową”, ustanowiono Wspólny Komitet odpowiedzialny za zarządzanie oraz właściwe wykonanie Umowy.
- (2) Po wejściu w życie w dniu 19 grudnia 2007 r. dyrektywy 89/552/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, i która została następnie ujednolicona (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽²⁾, Unia Europejska i Szwajcaria, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”, uznają za stosowne odpowiednie uaktualnienie odniesień do tej dyrektywy zamieszczonych w Akcie końcowym ⁽³⁾ do Umowy we Wspólnej deklaracji Umawiających się Stron w sprawie dostosowania Umowy do nowej dyrektywy Wspólnoty, jak również uaktualnienie art. 1 załącznika I do Umowy, zgodnie z art. 8 ust. 7 Umowy.

- (3) Unia powinna zatem zająć na forum Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria stanowisko określone w dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada zatwierdza projekt decyzji zamieszczony w załączniku jako stanowisko, jakie Unia Europejska ma zająć w sprawie decyzji dotyczącej uaktualnienia art. 1 załącznika I do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007, którą to decyzję ma przyjąć Wspólny Komitet UE-Szwajcaria ustanowiony na mocy Umowy.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

Projekt

DECYZJA NR ... WSPÓLNEGO KOMITETU UE-SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W DZIEDZINIE AUDIOWIZUALNEJ, USTANAWIAJĄCEJ ZASADY I WARUNKI UCZESTNICTWA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ W PROGRAMIE WSPÓLNOTY MEDIA 2007

z dnia ...

dotycząca uaktualnienia art. 1 załącznika I do Umowy

WSPÓLNY KOMITET,

Szwajcaria zachowuje prawo do:

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającą zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007 ⁽¹⁾, zwaną dalej „Umową”, oraz Akt końcowy do Umowy ⁽²⁾, podpisane w Brukseli w dniu 11 października 2007 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2010 r.
- (2) Po wejściu w życie w dniu 19 grudnia 2007 r. dyrektywy 89/552/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, i która została ujednolicona (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽³⁾, Umawiające się Strony uznają za stosowne odpowiednie uaktualnienie odniesień do tej dyrektywy zamieszczonych w Akcie końcowym do Umowy we Wspólnej deklaracji Umawiających się Stron w sprawie dostosowania Umowy do nowej dyrektywy Wspólnoty, jak również uaktualnienie art. 1 załącznika I do Umowy, zgodnie z art. 8 ust. 7 Umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 załącznika I do Umowy otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Wolność odbioru i retransmisji programów telewizyjnych

1. Szwajcaria zapewnia na swym terytorium wolność odbioru i retransmisji programów telewizyjnych podlegających kompetencji państwa członkowskiego Unii zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ^(*) (zwaną dalej »dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych«), zgodnie z następującymi procedurami:

a) zawieszenia retransmisji programów nadawcy telewizyjnego podlegającego kompetencji jednego z państw członkowskich Unii, który w oczywisty, znaczący i poważny sposób naruszył przepisy dotyczące ochrony małoletnich i poszanowania ludzkiej godności określone w art. 27 ust. 1 i 2 lub w art. 6 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;

b) zobowiązania nadawców podlegających jej kompetencji do przestrzegania bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, pod warunkiem że przepisy takie są proporcjonalne i niedyskryminacyjne.

2. W przypadkach gdy Szwajcaria:

a) na mocy ust. 1 lit. b) skorzystała z prawa do przyjęcia w ogólnym interesie publicznym bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów; oraz

b) ocenia, że nadawca podlegający kompetencji państwa członkowskiego Unii dokonuje przekazu telewizyjnego, który w całości lub w przeważającej części jest kierowany na jej terytorium,

może ona kontaktować się z państwem członkowskim sprawującym kompetencję w celu osiągnięcia obopólnie zadowalającego rozwiązania wszelkich pojawiających się problemów. Państwo członkowskie sprawujące kompetencję, po otrzymaniu uzasadnionego wniosku od Szwajcarii, występuje do nadawcy o przestrzeganie rzeczonych przepisów przyjętych w interesie publicznym. W terminie dwóch miesięcy państwo członkowskie sprawujące kompetencję informuje Szwajcarię o efektach uzyskanych w wyniku tego wystąpienia. Szwajcaria lub państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o zaproszenie zainteresowanych stron na spotkanie *ad hoc* z Komisją w ramach Komitetu Kontaktowego, aby przeanalizować sprawę.

3. W przypadku gdy Szwajcaria ocenia:

a) że efekty uzyskane w wyniku zastosowania ust. 2 nie są satysfakcjonujące; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27.

b) że dany nadawca ustanowił swoją siedzibę w państwie członkowskim sprawującym kompetencję w celu ominięcia surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, które to przepisy miałyby do niego zastosowanie, gdyby miał siedzibę w Szwajcarii,

może ona przyjąć odpowiednie środki przeciwko takiemu nadawcy.

Środki takie są obiektywnie niezbędne, stosowane w sposób niedyskryminacyjny i proporcjonalne do zamierzonych celów.

4. Szwajcaria może podjąć środki, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub w ust. 3 niniejszego artykułu, tylko wówczas, gdy spełnione zostały następujące warunki:

a) powiadomiła ona Wspólny Komitet i państwo członkowskie, w którym nadawca ma siedzibę, o zamiarze podjęcia takich środków i uzasadniła podstawy, na których opiera swoją ocenę; oraz

b) Wspólny Komitet stwierdził, że środki te są proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a zwłaszcza że ocena dokonana przez Szwajcarię na podstawie ust. 2 i 3 ma prawidłowe podstawy.

(*) Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia ...

W imieniu Wspólnego Komitetu

Szef Delegacji UE

Szef Delegacji Szwajcarii

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 183/2011

z dnia 22 lutego 2011 r.

zmieniające załączniki IV i VI do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz kładów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywy ramowej”)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

nowiść po pierwsze dla pojazdów produkowanych w dużych seriach w państwach trzecich lub na ich rzecz.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającą ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywę ramową”) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 39 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2007/46/WE ustanowiono zharmonizowane ramy zawierające przepisy administracyjne i ogólne wymagania techniczne dotyczące wszystkich nowych pojazdów, układów, części i oddzielnych zespołów technicznych. W szczególności dyrektywa ta zawiera wykaz wszystkich aktów prawnych, w których określono wymagania techniczne, jakie pojazdy muszą spełniać, aby otrzymać homologację typu WE pojazdu. Dyrektywa zawiera również różne wzory świadectw homologacji typu.
- (2) W wyniku globalizacji branży motoryzacyjnej znacząco wzrasta popyt na pojazdy wyprodukowane poza terytorium Unii. Państwa członkowskie wprowadziły w ramach prawa krajowego procedury administracyjne i wymagania techniczne dotyczące homologacji pojazdów przywożonych z państw trzecich. Ponieważ te procedury i wymagania są różne w różnych państwach członkowskich, powoduje to zaburzenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Z tego powodu konieczne jest opracowanie odpowiednich zharmonizowanych środków.
- (3) Zharmonizowane przepisy administracyjne i techniczne dotyczące dopuszczenia indywidualnego należy usta-

- (4) Na podstawie art. 24 dyrektywy 2007/46/WE państwa członkowskie mogą, dla celów dopuszczenia indywidualnego danego pojazdu, wyłączyć stosowanie niektórych przepisów tej dyrektywy lub aktów prawnych wymienionych w załączniku IV do tejże dyrektywy. Właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga jednak, aby podobne wymagania techniczne i administracyjne miały zastosowanie w całej Unii. Dlatego konieczne jest ustalenie, od których przepisów prawa Unii dozwolone są wyłączenia.

- (5) Artykuł 24 pozwala państwom członkowskim na stosowanie wymagań alternatywnych w stosunku do prawa europejskiego, które mają na celu zapewnienie poziomu bezpieczeństwa drogowego i ochrony środowiska równoważnego w najwyższym możliwym do realizacji zakresie poziomowi określonym w załącznikach IV i VI do dyrektywy 2007/46/WE. Zakładając, że pojazdy produkowane seryjnie na rzecz państw trzecich i przeznaczone do dopuszczenia do ruchu na rynkach krajowych są skonstruowane zgodnie z przepisami technicznymi obowiązującymi odpowiednio w kraju ich pochodzenia lub przeznaczenia, należy uwzględnić tego rodzaju wymagania oraz bieżące prace „Światowego Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów (WP.29)” pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Genewie. Dostępne są odpowiednie informacje i niezbędna wiedza pozwalające na wykazanie, że wymagania te mogą zapewnić poziom bezpieczeństwa drogowego i ochrony środowiska co najmniej równoważny poziomowi wymaganemu w Unii. Z tego względu określone wymagania obowiązujące w państwach trzecich należy uznać za równoważne do celów dopuszczenia indywidualnego.

- (6) Wzory świadectw wydawanych przez organy udzielające homologacji opisano w załączniku VI do dyrektywy 2007/46/WE. Dotyczą one jednak homologacji udzielonej typowi pojazdu, a nie dopuszczenia indywidualnego pojazdu. Aby usprawnić wzajemne uznawanie dopuszczeń indywidualnych udzielonych na podstawie art. 24 tejże dyrektywy, należy określić model stosowany do świadectw dopuszczenia indywidualnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

(7) W momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich istnieją już krajowe systemy udzielania indywidualnego dopuszczenia w stosunku do pojazdów produkowanych w dużych seriach i pierwotnie przeznaczonych do zarejestrowania w państwach trzecich. Te systemy udzielania dopuszczenia mogą być nadal stosowane. Zgodnie z art. 24 ust. 6 dyrektywy 2007/46/WE są one ważne tylko na terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło dopuszczenia; inne państwa członkowskie mogą nie uznać takiego dopuszczenia.

(8) Z uwagi na właściwe funkcjonowanie systemu udzielania homologacji należy zaktualizować załączniki do dyrektywy 2007/46/WE, aby ustanowić wymagania techniczne dla pojazdów, które mają być homologowane w ramach procedury dopuszczenia indywidualnego.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki IV i VI do dyrektywy 2007/46/WE.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach IV i VI do dyrektywy 2007/46/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wymagania niniejszego rozporządzenia nie naruszają wymagań określonych w art. 24 dyrektywy 2007/46/WE dotyczących dopuszczeń indywidualnych, w szczególności możliwości udzielania indywidualnego dopuszczenia pod warunkiem zastosowania wymagań alternatywnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 lutego 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku IV w części I wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł „Dodatek” zastępuje się tytułem „Dodatek 1”;
- b) dodaje się dodatek 2 w brzmieniu:

„Dodatek 2

Wymagania dotyczące dopuszczenia na podstawie art. 24 kompletnych pojazdów należących do kategorii M₁ i N₁, produkowanych w dużych seriach w państwach trzecich lub na ich rzecz

0. CEL

Pojazd uznaje się za nowy, jeżeli:

- a) nie był jeszcze nigdy zarejestrowany; lub
- b) od chwili rejestracji pojazdu do chwili złożenia wniosku o dopuszczenie indywidualne upłynęło mniej niż sześć miesięcy.

Pojazd uznaje się za zarejestrowany, jeżeli otrzymał stałe, tymczasowe lub krótkookresowe zezwolenie administracyjne na dopuszczenie do ruchu drogowego, pociągające za sobą identyfikację pojazdu i nadanie numeru rejestracyjnego ⁽¹⁾.

1. PRZEPISY ADMINISTRACYJNE

1.1. Przypisanie kategorii pojazdu

Pojazdom przypisuje się odpowiednią kategorię zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku II.

Do tego celu:

- a) bierze się pod uwagę faktyczną liczbę miejsc siedzących; oraz
- b) za technicznie dopuszczalną maksymalną masę całkowitą pojazdu przyjmuje się masę maksymalną podaną przez producenta w kraju pochodzenia i dostępną w oficjalnej dokumentacji producenta.

Jeżeli niemożliwe jest proste ustalenie kategorii pojazdu z uwagi na budowę nadwozia, to stosuje się warunki określone w załączniku II.

1.2. Wniosek o dopuszczenie indywidualne

- a) Wnioskodawca składa wniosek do organu udzielającego dopuszczenia, załączając wszelką istotną dokumentację niezbędną do przeprowadzenia procesu dopuszczenia.

Wniosek o dopuszczenie zostaje odrzucony, jeżeli przedłożona dokumentacja jest niekompletna, sfałszowana lub podrobiona.

- b) Dla danego pojazdu można złożyć tylko jeden wniosek tylko w jednym państwie członkowskim.

Dany pojazd oznacza fizyczny pojazd o jasno określonym numerze identyfikacyjnym pojazdu.

W ramach stosowania niniejszego punktu organ udzielający dopuszczenia może zażądać od wnioskodawcy zobowiązania się na piśmie, że wnioskodawca złoży tylko jeden wniosek w jednym państwie członkowskim.

Wnioskodawca może jednak złożyć wniosek o dopuszczenie indywidualne w innym państwie członkowskim w odniesieniu do pojazdu o właściwościach technicznych takich samych lub zbliżonych do właściwości pojazdu, który otrzymał dopuszczenie indywidualne.

- c) Wzór formularza wniosku i sposób przedstawienia dokumentacji określa organ udzielający dopuszczenia.

Dane szczegółowe mogą obejmować tylko odpowiednio wybrane informacje z załącznika I.

- d) Wymagania techniczne, jakie musi spełniać pojazd, znajdują się w sekcji 4 niniejszego dodatku.

Są to wymagania stosowane do nowych pojazdów należących do typu pojazdu będącego aktualnie w produkcji w chwili złożenia wniosku.

- e) W odniesieniu do niektórych badań wymaganych na podstawie określonych aktów prawnych wymienionych w niniejszym załączniku wnioskodawca składa poświadczenie zgodności z uznanymi normami lub przepisami międzynarodowymi. Poświadczenie to może wydać tylko producent pojazdu.

»Poświadczenie zgodności« oznacza poświadczenie wydane przez biuro lub dział w strukturze organizacyjnej producenta, które zostały należycie upoważnione przez kierownictwo do brania na producenta pełnej odpowiedzialności prawnej w odniesieniu do projektu i budowy pojazdu.

Akty prawne, w stosunku do których wymagane jest złożenie poświadczenia zgodności, wymienione są w sekcji 4 niniejszego dodatku.

W przypadku powstania wątpliwości dotyczących poświadczenia można zażądać od wnioskodawcy uzyskania od producenta rozstrzygających dowodów, w tym sprawozdania z badań, na potwierdzenie poświadczenia producenta.

1.3. Służby techniczne odpowiedzialne za dopuszczenie indywidualne

- a) Służby techniczne odpowiedzialne za dopuszczenie indywidualne należą do kategorii A, o której mowa w art. 41 ust. 3.
- b) Na zasadzie odstępstwa od art. 41 ust. 4 akapit drugi niniejszej dyrektywy służby techniczne spełniają następujące normy:
 - (i) EN ISO/IEC 17025:2005, jeżeli same wykonują badania;
 - (ii) EN ISO/IEC 17020:2004, jeżeli sprawdzają zgodność pojazdu z wymaganiami określonymi w niniejszym dodatku.
- c) Jeżeli na żądanie wnioskodawcy mają być wykonane specjalne badania wymagające specjalnych umiejętności, to wykonuje je jedna ze służb technicznych zgłoszonych do Komisji wybrana przez wnioskodawcę.

Na przykład, jeżeli badanie zderzenia czołowego musi być wykonane w porozumieniu z wnioskodawcą w państwie członkowskim A, to badanie może być wykonane przez zgłoszoną służbę techniczną w państwie członkowskim B.

1.4. Sprawozdania z badań

- a) Sprawozdania z badań sporządza się zgodnie z sekcją 5.10.2 normy EN ISO/IEC 17025:2005.
 - b) Sprawozdania sporządza się w jednym z języków Unii Europejskiej określonym przez organ udzielający dopuszczenia.
- Jeżeli w wyniku stosowania pkt 1.3 lit. c) sporządzono sprawozdanie z badań w państwie członkowskim innym niż odpowiedzialne za dopuszczenie indywidualne, to organ udzielający dopuszczenia może zażądać od wnioskodawcy przedłożenia wiernego tłumaczenia sprawozdania z badań.

- c) Sprawozdania muszą zawierać opis badanego pojazdu, w tym jednoznaczną identyfikację pojazdu. Części mające znaczący wpływ na wyniki badań opisuje się i podaje ich numery identyfikacyjne.

Przykładami takich części są tłumiki przy pomiarach hałasu i układ sterowania silnikiem (ECU) przy pomiarach emisji z rury wylotowej układu wydechowego.

- d) Na żądanie wnioskodawcy sprawozdanie z badania przedłożone dla układu związanego z danym pojazdem może być składane wielokrotnie przez tego samego lub innego wnioskodawcę do celów dopuszczenia indywidualnego innego pojazdu.

W takim przypadku organ udzielający dopuszczenia dopilnowuje, aby zostało prawidłowo sprawdzone, czy właściwości techniczne pojazdu są zgodne ze sprawozdaniem z badań.

Kontrola pojazdu i dokumentacji towarzyszącej sprawozdaniu z badań musi prowadzić do wniosku, że pojazd, w odniesieniu do którego wnioskuje się o dopuszczenie indywidualne, ma takie same właściwości jak pojazd opisany w sprawozdaniu.

- e) Można składać tylko poświadczone kopie sprawozdania z badań.
- f) Sprawozdania z badań, o których mowa w pkt 1.4 lit. d), nie obejmują sprawozdań sporządzonych w celu udzielenia dopuszczenia indywidualnego dla pojazdu.

1.5. Nieodłączną częścią procesu dopuszczenia indywidualnego jest faktyczna kontrola danego pojazdu przez służbę techniczną.

Nie dopuszcza się żadnych wyjątków od tej zasady.

1.6. Jeżeli organ udzielający dopuszczenia stwierdzi, że pojazd spełnia wymagania techniczne określone w niniejszym dodatku i jest zgodny z opisem zawartym we wniosku, udziela dopuszczenia zgodnie z art. 24.

1.7. Świadectwo dopuszczenia sporządza się zgodnie ze wzorem D określonym w załączniku VI.

1.8. Organ udzielający dopuszczenia prowadzi ewidencję wszystkich dopuszczeń udzielonych na podstawie art. 24.

2. WYŁĄCZENIA

2.1. Z uwagi na szczególnie charakter procedury dopuszczenia indywidualnego wyłącza się stosowanie następujących artykułów niniejszej dyrektywy, w tym właściwych przepisów odpowiednich załączników:

- a) art. 12 dotyczącego zgodności produkcji;
- b) art. 8, 9, 13, 14 i 18 dotyczących procedury homologacji typu pojazdu.

2.2. Identyfikacja typu pojazdu

- a) W miarę możliwości na świadectwie dopuszczenia podaje się typ, wariant i wersję określoną w kraju pochodzenia.
- b) Jeżeli identyfikacja typu, wariantu lub wersji jest niemożliwa z uwagi na brak odpowiednich danych, można podać zwykłą nazwę handlową pojazdu.

3. PRZEGLĄD WYMAGAŃ TECHNICZNYCH

Wykaz wymagań technicznych zawarty w sekcji 4 podlega okresowemu przeglądowi w celu uwzględnienia wyników bieżących prac harmonizacyjnych Światowego Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów (»WP.29«) w Genewie oraz nowych uregulowań prawnych w państwach trzecich.

4. WYMAGANIA TECHNICZNE

Część I: Pojazdy należące do kategorii M₁

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
1	Dyrektywa 70/157/EWG (Dopuszczalny poziom hałasu)	<i>Badanie hałasu przejeżdżającego pojazdu</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z metodą A, o której mowa w załączniku 3 do regulaminu EKG ONZ nr 51. Wartości graniczne zostały określone w pkt 2.1 załącznika I do dyrektywy 70/157/EWG. Dozwolone jest przekroczenie dopuszczalnych wartości o jeden decybel. b) Tor do badania musi być zgodny z załącznikiem 8 do regulaminu EKG ONZ nr 51. Tor o innych właściwościach można zastosować pod warunkiem przeprowadzenia badań korelacyjnych przez służbę techniczną. W razie konieczności stosuje się współczynnik poprawkowy. c) Układów wydechowych zawierających materiały włókniste nie trzeba poddawać kondycjonowaniu zgodnie z załącznikiem 5 do regulaminu EKG ONZ nr 51. <i>Badanie pojazdu nieruchomego</i> Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 3.2 załącznika 3 do regulaminu EKG ONZ nr 51.
2	Dyrektywa 70/220/EWG (Emisje)	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie typu I zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 70/220/EWG, stosując współczynniki pogorszenia, o których mowa w pkt 5.3.6.2. Stosuje się wartości graniczne określone w pkt 5.3.1.4 załącznika I do tejże dyrektywy. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika III do wspomnianej dyrektywy. c) Do badania stosuje się paliwo wzorcowe określone w załączniku IX do dyrektywy 70/220/EWG. d) Dynamometr ustawia się zgodnie z wymaganiami technicznymi określonymi w pkt 3.2 dodatku 2 do załącznika III do wspomnianej dyrektywy. e) Badania, o którym mowa w lit. a), nie wykonuje się, jeżeli można wykazać, że pojazd jest zgodny z jednym z rozporządzeń kalifornijskich, o których mowa w uwadze wstępnej do sekcji 5 załącznika I do wspomnianej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		<i>Emisja par</i> Pojazdy napędzane silnikiem benzynowym muszą być wyposażone w układ kontroli emisji par (np. filtr z węglem aktywnym). <i>Emisje ze skrzyni korbowej</i> Wymagana jest obecność urządzenia do recyklingu gazów ze skrzyni korbowej. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych.
2a	Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 (Emisje Euro 5 i Euro 6 z lekkich pojazdów użytkowych/dostęp do informacji)	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie typu I zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 692/2008, stosując współczynniki pogorszenia określone w pkt 1.4 załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. Stosuje się wartości graniczne określone w tabeli I i tabeli II w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 715/2007. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika 4 do regulaminu EKG ONZ nr 83. c) Do badania stosuje się paliwo wzorcowe określone w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. d) Dynamometr ustawia się zgodnie z wymaganiami technicznymi określonymi w pkt 3.2 załącznika 4 do regulaminu EKG ONZ nr 83. e) Badania, o którym mowa w lit. a), nie wykonuje się, jeżeli można wykazać, że pojazd jest zgodny z jednym z rozporządzeń kalifornijskich, o których mowa w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. <i>Emisja par</i> Pojazdy napędzane silnikiem benzynowym muszą być wyposażone w układ kontroli emisji par (np. filtr z węglem aktywnym). <i>Emisje ze skrzyni korbowej</i> Wymagana jest obecność urządzenia do recyklingu gazów ze skrzyni korbowej. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> a) Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. b) Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych. <i>Zadymienie spalin</i> a) Pojazdy wyposażone w silniki wysokoprężne poddaje się badaniom zgodnie z metodami badań określonymi w dodatku 2 do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu. <i>Emisje CO₂ i zużycie paliwa</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z załącznikiem XII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika 4 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		c) Jeżeli pojazd jest zgodny z rozporządzeniami kalifornijskimi, o których mowa w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 692/2008, i w związku z tym nie są wymagane badania emisji z rury wylotowej układu wydechowego, państwa członkowskie obliczają emisję CO₂ i zużycie paliwa przy użyciu wzorów podanych w uwagach wyjaśniających ^(b) i ^(c). <i>Dostęp do informacji</i> Nie stosuje się przepisów dotyczących dostępu do informacji.
3	Dyrektywa 70/221/EWG (Zbiorniki paliwa – tylne zabezpieczenia)	<i>Zbiorniki paliwa</i> a) Zbiorniki paliwa muszą spełniać wymagania sekcji 5 załącznika I do dyrektywy 70/221/EWG, z wyłączeniem pkt 5.1, 5.2 i 5.12. W szczególności muszą spełniać wymogi pkt 5.9 i 5.9.1, przy czym nie wykonuje się badania wyciekania. b) Zbiorniki na skroplony gaz ropopochodny (LPG) lub sprężony gaz ziemny (CNG) muszą mieć homologację typu zgodnie z, odpowiednio, regulaminem EKG ONZ nr 67 zmienionym seria poprawek 01 lub regulaminem nr 110 ^(a). <i>Przepisy szczegółowe dotyczące zbiorników paliwa wykonanych z tworzyw sztucznych</i> Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że zbiornik paliwa w danym pojeździe [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — pkt 6.3 dyrektywy 70/221/EWG, — normie FMVSS nr 301 (»Integralność układu paliwowego«), — załączniku 5 do regulaminu EKG ONZ nr 34. <i>Tylne urządzenie zabezpieczające</i> a) Tylne urządzenie musi być zbudowane zgodnie z sekcją 5 załącznika II do dyrektywy 70/221/EWG. b) Do tego celu wystarczające jest, aby spełnione były wymagania określone w pkt 5.2 akapit drugi.
4	Dyrektywa 70/222/EWG (Miejsce na tylną tablicę rejestracyjną)	Miejsce na tablicę rejestracyjną, jej nachylenie, kąty widoczności i położenie muszą spełniać wymagania dyrektywy 70/222/EWG.
5	Dyrektywa 70/311/EWG (Siła kierowania)	<i>Układy mechaniczne</i> a) Mechanizm kierowniczy musi być zbudowany w sposób zapewniający samocentrowanie. W celu sprawdzenia zgodności z tym wymogiem wykonuje się badanie zgodnie z pkt 5.1.2 i 5.2.1 sekcji 5 załącznika I do dyrektywy 70/311/EWG. b) Awaria wspomaganie układu kierowniczego nie może powodować całkowitej utraty sterowności pojazdu. <i>Złożony układ elektronicznego sterowania pojazdu (urządzenia typu »Drive-by-wire«)</i> Złożony układ sterowania elektronicznego jest dopuszczalny wyłącznie pod warunkiem, że spełnia wymagania załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 79.
6	Dyrektywa 70/387/EWG (Zamki i zawiasy drzwi)	a) Zamki i zawiasy drzwi muszą spełniać wymogi pkt 3.2.1, 3.3.2 i 3.4.1 załącznika I do dyrektywy 70/387/EWG. b) Nie stosuje się wymagań określonych w pkt 3.4.1, jeżeli wykazano zgodność z pkt 6.1.5.4 regulaminu EKG ONZ nr 11, wersja 1, poprawka 2.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
7	Dyrektywa 70/388/EWG (Dźwiękowy sygnał ostrzegawczy)	<i>Części</i> Dźwiękowe urządzenia ostrzegawcze nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 70/388/EWG. Muszą jednak wysyłać ciągły sygnał dźwiękowy zgodnie z wymogiem pkt 1.1 sekcji 1 załącznika I do tejże dyrektywy. <i>Montaż w pojeździe</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z sekcją 2 załącznika I do dyrektywy 70/388/EWG. b) Maksymalny poziom ciśnienia dźwięku musi być zgodny z pkt 2.1.4 wspomnianego załącznika.
8	Dyrektywa 2003/97/WE (Urządzenia widzenia pośredniego)	<i>Części</i> a) Pojazd musi być wyposażony w lusterka wsteczne określone w sekcji 2 załącznika III do dyrektywy 2003/97/WE. b) Lusterka nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z powyższą dyrektywą. c) Promień krzywizny lusterek nie może powodować znaczącego zniekształcenia obrazu. Według uznania służby technicznej promień krzywizny sprawdza się zgodnie z metodą opisaną w dodatku 1 do załącznika II do powyższej dyrektywy. Promienie krzywizny nie mogą być mniejsze niż określone w pkt 3.4 załącznika II do powyższej dyrektywy. <i>Montaż w pojeździe</i> Wykonuje się pomiary w celu dopilnowania, by pola widzenia spełniały wymagania, odpowiednio, sekcji 5 załącznika III do dyrektywy 2003/97/WE albo sekcji 5 załącznika III do dyrektywy 71/127/EWG.
9	Dyrektywa 71/320/EWG (Układy hamulcowe)	<i>Przepisy ogólne</i> a) Układ hamulcowy musi być zbudowany zgodnie z sekcją 2 załącznika I do dyrektywy 71/320/EWG. b) Pojazdy muszą być wyposażone w elektroniczny układ hamulcowy przeciwblokujący działający na wszystkie koła. c) Skuteczność układu hamulcowego musi być zgodna z sekcją 2 załącznika II do wspomnianej dyrektywy. d) Do tych celów wykonuje się badania drogowe na torze o nawierzchni wykazującej wysoką przyczepność. Badanie hamulca postojowego wykonuje się przy nachyleniu 18 % (do góry i w dół). Wykonuje się tylko badania wymienione poniżej. W każdym przypadku pojazd musi być w pełni obciążony. e) Badania drogowego, o którym mowa w lit. c) powyżej, nie wykonuje się, jeżeli wnioskodawca może przedłożyć poświadczenie wydane przez producenta, że pojazd spełnia wymogi regulaminu EKG ONZ nr 13-H, włącznie z suplementem 5, albo normy FMVSS nr 135. <i>Hamulec roboczy</i> a) Wykonuje się badanie typu 0 określone w pkt 1.2.2 i 1.2.3 załącznika II do dyrektywy 71/320/EWG. b) Ponadto wykonuje się badanie typu I określone w pkt 1.3 załącznika II do tejże dyrektywy. <i>Hamulec postojowy</i> Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 2.1.3 załącznika II do wspomnianej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
10	Dyrektywa 72/245/EWG (Zakłócenia radioelektryczne (zgodność elektromagne- tyczna))	Części a) Podzespoły elektryczne/elektroniczne nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 72/245/EWG. b) Urządzenia elektryczne/elektroniczne montowane jako doposażenie muszą jednak spełniać wymogi tejże dyrektywy. <i>Emitowane promieniowanie elektromagnetyczne</i> Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że pojazd spełnia wymogi dyrektywy 72/245/EWG lub następujących norm alternatywnych: — szerokopasmowe promieniowanie elektromagnetyczne: CISPR 12 lub SAE J551-2, — wąskopasmowe promieniowanie elektromagnetyczne: CISPR 12 (na zewnątrz pojazdu) lub 25 (wewnątrz pojazdu), lub SAE J551-4 i SAE J1113-41. <i>Badania odporności</i> Odstępuje się od badań odporności.
11	Dyrektywa 72/306/EWG (Dymienie z silników Diesla)	a) Wykonuje się badanie zgodnie z metodami opisanymi w załącznikach III i IV do dyrektywy 72/306/EWG. Stosuje się wartości graniczne podane w załączniku V do tejże dyrektywy. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji, o którym mowa w sekcji 4 załącznika I do dyrektywy 72/306/EWG, umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu.
12	Dyrektywa 74/60/EWG (Wyposażenie wnętrza)	<i>Układ wnętrza</i> a) Pod względem wymagań dotyczących pochłaniania energii uznaje się, że pojazd spełnia wymogi dyrektywy 74/60/EWG, jeżeli jest wyposażony w co najmniej dwie przednie poduszki powietrzne, jedną umieszczoną w kole kierownicy i jedną w tablicy rozdzielczej. b) Jeżeli pojazd jest wyposażony tylko w jedną przednią poduszkę powietrzną umieszczoną w kole kierownicy, tablica rozdzielcza musi być wykonana z materiałów pochłaniających energię. c) Służba techniczna sprawdza, czy w strefach określonych w pkt 5.1–5.7 załącznika I do dyrektywy 74/60/EWG nie ma ostrych krawędzi. <i>Elektryczne urządzenia sterujące</i> a) Elektrycznie sterowane okna, ruchome części dachu oraz układy przegradzające bada się zgodnie z pkt 5.8 załącznika I do wspomnianej dyrektywy. Czułość układów automatycznej zmiany kierunku działania, o których mowa w pkt 5.8.3 wspomnianego załącznika, może odbiegać od wymogów pkt 5.8.3.1.1. b) Elektrycznie opuszczane szyby, których nie można zamknąć przy wyłączonym zapłonie, są zwolnione z wymogów dotyczących układów automatycznej zmiany kierunku działania.
13	Dyrektywa 74/61/EWG (Zabezpieczenie przed kradzieżą i urządzenie unieruchamiające)	a) W celu zabezpieczenia przed bezprawnym użyciem pojazd musi być wyposażony w: — urządzenie blokujące określone w pkt 2.2 załącznika IV do dyrektywy 74/61/EWG, oraz — urządzenie unieruchamiające spełniające wymagania techniczne określone w sekcji 3 załącznika V do tejże dyrektywy oraz wymagania podstawowe określone w sekcji 4, a w szczególności w pkt 4.1.1.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		b) Jeżeli, w zastosowaniu lit. a) powyżej, pojazd musi być dodatkowo wyposażony w urządzenie unieruchamiające, to urządzenie to musi należeć do typu homologowanego zgodnie z dyrektywą 74/61/EWG lub regulaminem EKG ONZ nr 97 lub nr 116.
14	Dyrektywa 74/297/EWG ^(d) (Bezpieczne układy kierownicze)	a) Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi być określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 74/297/EWG, — normie FMVSS nr 203 («Zabezpieczenie kierowcy w przypadku zderzenia zapewniane przez układ kierowniczy»), w tym FMVSS nr 204 («Przemieszczanie się do tyłu kierownicy»), — art. 11 JSRRV. b) Na życzenie wnioskodawcy na pojeździe produkcyjnym można wykonać badanie zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 74/297/EWG. Badanie wykonuje zgłoszona europejska służba techniczna o odpowiednich kompetencjach. Wnioskodawca otrzymuje szczegółowe sprawozdanie.
15	Dyrektywa 74/408/EWG (Wytrzymałość siedzeń – zagłówki)	<i>Siedzenia, punkty mocowania siedzeń i systemy regulacji</i> Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi być określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 74/408/EWG, — normie FMVSS nr 207 («Siedzenia»). <i>Zagłówki</i> a) Jeżeli poświadczenie, o którym mowa powyżej, oparte jest na normie FMVSS nr 207, to zagłówki muszą dodatkowo spełniać wymagania podstawowe określone w sekcji 3 załącznika II do dyrektywy 74/408/EWG oraz wymagania sekcji 5 dodatku I do tego samego załącznika. b) Wykonuje się tylko badania opisane w pkt 3.10 i sekcjach 5, 6 i 7 załącznika II do wspomnianej dyrektywy. c) W przeciwnym przypadku wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi być określony] spełnia wymagania określone w normie FMVSS nr 202a («Zagłówki»).
16	Dyrektywa 74/483/EWG (Wystające elementy zewnętrzne)	a) Zewnętrzna powierzchnia nadwozia musi spełniać wymagania ogólne zawarte w sekcji 5 załącznika I do dyrektywy 74/483/EWG. b) Według uznania służby technicznej sprawdza się zgodność z przepisami pkt 6.1, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 i 6.11 załącznika I do tejże dyrektywy.
17	Dyrektywa 75/443/EWG (Prędkościomierz – bieg wsteczny)	<i>Wyposażenie prędkościomierza</i> a) Tarcza musi spełniać wymogi pkt 4.1–4.2.3 załącznika II do dyrektywy 75/443/EWG. b) Jeżeli służba techniczna ma uzasadnione powody, aby uważać, że prędkościomierz nie jest skalibrowany z wystarczającą dokładnością, może zażądać wykonania badań określonych w pkt 4.3.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		<i>Bieg wsteczny</i> Mechanizm przekładni musi obejmować bieg wsteczny.
18	Dyrektywa 76/114/EWG (Tabliczki znamionowe)	<i>Numer identyfikacyjny pojazdu</i> a) Pojazd musi być wyposażony w numer identyfikacyjny pojazdu składający się z co najmniej ośmiu i nie więcej niż 17 znaków. Numer identyfikacyjny pojazdu zawierający 17 znaków musi spełniać wymagania określone w normach ISO 3779:1983 i 3780:1983. b) Numer identyfikacyjny pojazdu musi być umieszczony w widocznym i łatwo dostępnym miejscu w taki sposób, aby nie można go było usunąć lub by nie ulegał zniszczeniu. c) Jeżeli na podwoziu ani nadwoziu nie wytłoczono numeru identyfikacyjnego pojazdu, to państwo członkowskie może zażądać późniejszego umieszczenia takiego numeru na pojeździe zgodnie z wymogami prawa krajowego. W takim przypadku operacja umieszczenia numeru jest nadzorowana przez właściwy organ państwa członkowskiego. <i>Tabliczka znamionowa</i> Pojazd musi być wyposażony w tabliczkę identyfikacyjną zamontowaną przez producenta pojazdu. Po udzieleniu dopuszczenia nie wymaga się umieszczenia dodatkowych tabliczek.
19	Dyrektywa 76/115/EWG (Punkty kotwiczenia pasów bezpieczeństwa)	Wnioskodawca składa poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi być określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 76/115/EWG, — normie FMVSS nr 210 («Punkty kotwiczenia zespołów pasów bezpieczeństwa»), — art. 22-3 JSRRV.
20	Dyrektywa 76/756/EWG (Instalacja urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej)	a) Instalacja urządzeń oświetleniowych musi spełniać wymagania podstawowe regulaminu EKG ONZ nr 48 zmienionego seria poprawek 03, z wyłączeniem wymagań załączników 5 i 6 do regulaminu nr 48. b) Nie zezwala się na odstępstwa od wymagań dotyczących liczby, podstawowej budowy, połączeń elektrycznych oraz barwy światła wysyłanego lub odbijanego przez światła i urządzenia sygnalizacji świetlnej, o których mowa w pozycjach 21–26 i 28–30. c) Jeżeli w celu spełnienia powyższych wymagań pojazd musi być wyposażony w światła lub urządzenia sygnalizacji świetlnej, to muszą one być opatrzone znakiem homologacji typu WE. d) Światła wyposażone w gazowo-wyładowcze źródło światła mogą być stosowane tylko w połączeniu z urządzeniem do oczyszczania reflektorów oraz automatycznym urządzeniem do poziomowania reflektorów, w stosownych przypadkach. e) Światła mijania muszą być dostosowane do kierunku ruchu obowiązującego w kraju, gdzie pojazd jest dopuszczany.
21	Dyrektywa 76/757/EWG (Światła odblaskowe)	W razie konieczności z tyłu pojazdu umieszcza się dwa dodatkowe światła odblaskowe opatrzone znakiem homologacji WE, których położenie musi być zgodne z regulaminem EKG ONZ nr 48.
22	Dyrektywa 76/758/EWG (Światła obrysowe, światła pozycyjne przednie (boczne), światła pozycyjne tylne (boczne), światła stopu, światła obrysowe boczne, światła dzienne)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
23	Dyrektywa 76/759/EWG (Kierunkowskazy)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
24	Dyrektywa 76/760/EWG (Oświetlenie tylnej tablicy rejestracyjnej)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
25	Dyrektywa 76/761/EWG (Reflektory (w tym żarówki))	a) Oświetlenie wytwarzane przez światło mijania reflektorów zamontowanych w pojeździe sprawdza się zgodnie z sekcją 6 regulaminu EKG ONZ nr 112 dotyczącego świateł głównych z asymetrycznym światłem mijania. Do tego celu można wykorzystać tolerancje określone w załączniku 5 do tego regulaminu. b) Tę samą decyzję stosuje się odpowiednio do świateł mijania reflektorów objętych regulaminem EKG ONZ nr 98 lub nr 123.
26	Dyrektywa 76/762/EWG (Przednie światła przeciwmgłowe)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
27	Dyrektywa 77/389/EWG (Haki holownicze)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy.
28	Dyrektywa 77/538/EWG (Tylne światła przeciwmgłowe)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
29	Dyrektywa 77/539/EWG (Światła cofania)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
30	Dyrektywa 77/540/EWG (Światła postojowe)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
31	Dyrektywa 77/541/EWG (Pasy bezpieczeństwa i urządzenia przytrzymujące)	Części a) Pasy bezpieczeństwa nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 77/541/EWG. b) Każdy pas bezpieczeństwa musi jednak mieć etykietę identyfikacyjną. c) Wskazania na etykiecie muszą być zgodne z decyzją dotyczącą punktów kotwienia pasów bezpieczeństwa (zob. pozycja 19). Wymagania dotyczące montażu a) Pojazd musi być wyposażony w pasy bezpieczeństwa zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku XV do dyrektywy 77/541/EWG. b) Jeżeli zgodnie z lit. a) powyżej pojazd musi być doposażony w dodatkowe pasy bezpieczeństwa, to muszą one należeć do typu homologowanego zgodnie z dyrektywą 77/541/EWG lub regulaminem EKG ONZ nr 16.
32	Dyrektywa 77/649/EWG (Pole widzenia z przodu)	a) W 180° przednim polu widzenia kierowcy, określonym w pkt 5.1.3 załącznika I do dyrektywy 77/649/EWG, nie mogą znajdować się żadne przeszkody. b) Na zasadzie odstępstwa od lit. a) powyżej, słupków »A« i wyposażenia wymienionego w pkt 5.1.3 załącznika I do tej dyrektywy nie uważa się za przeszkodę. c) Liczba słupków »A« nie może być większa niż 2.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
33	Dyrektywa 78/316/EWG (Oznaczenie urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników)	a) Symbole, w tym barwa odpowiadających im urządzeń ostrzegawczych, których obecność jest obowiązkowa na podstawie załącznika II do dyrektywy 78/316/EWG, muszą spełniać wymogi tej dyrektywy. b) W przeciwnym przypadku służba techniczna sprawdza, czy symbole, urządzenia ostrzegawcze oraz wskaźniki zamontowane w pojeździe dostarczają kierowcy zrozumiałe informacje dotyczące działania odpowiednich urządzeń sterujących.
34	Dyrektywa 78/317/EWG (Odszranianie/odmgławianie)	Pojazd musi być wyposażony w odpowiednie urządzenia do odszraniania i odmgławiania szyby przedniej. Urządzenie do odszraniania szyby przedniej uznaje się za »odpowiednie«, jeżeli spełnia co najmniej wymagania pkt 5.1.1 załącznika I do dyrektywy 78/317/EWG. Urządzenie do odmgławiania szyby przedniej uznaje się za »odpowiednie«, jeżeli spełnia co najmniej wymagania pkt 5.2.1 załącznika I do ww. dyrektywy.
35	Dyrektywa 78/318/EWG (Spryskiwacze/wycieraczki)	Pojazd musi być wyposażony w odpowiednie spryskiwacze i wycieraczki szyby przedniej. Spryskiwacze i wycieraczki szyby przedniej uznaje się za »odpowiednie«, jeżeli spełniają co najmniej wymagania pkt 5.1.3 załącznika I do dyrektywy 78/318/EWG.
36	Dyrektywa 2001/56/WE (Systemy grzewcze)	a) Przedział pasażerski musi być wyposażony w system grzewczy. b) Grzejniki spalinowe oraz ich instalacja muszą spełniać wymagania załącznika VII do dyrektywy 2001/56/WE. Ponadto grzejniki spalinowe zasilane LPG i systemy grzewcze zasilane LPG muszą spełniać wymagania określone w załączniku VIII do tejże dyrektywy. c) Dodatkowe systemy grzewcze montowane jako doposażenie muszą spełniać wymagania określone we wspomnianej dyrektywie.
37	Dyrektywa 78/549/EWG (Osłony kół)	a) Pojazd musi być zaprojektowany w taki sposób, aby chronić innych użytkowników drogi przed wyrzucanymi spod kół kamieniami, błotem, lodem, śniegiem i wodą oraz minimalizować zagrożenia związane z kontaktem z poruszającymi się kołami. b) Służba techniczna może sprawdzić, czy spełnione są podstawowe wymagania techniczne określone w załączniku I do dyrektywy 78/549/EWG. c) Nie stosuje się przepisów sekcji 3 załącznika I do tejże dyrektywy.
38	Dyrektywa 78/932/EWG (Zagłówki)	Nie stosuje się wymogów dyrektywy 78/932/EWG.
39	Dyrektywa 80/1268/EWG (Emisja CO ₂ /zużycie paliwa)	a) Wykonuje się badanie zgodnie z sekcją 5 załącznika I do dyrektywy 80/1268/EWG. b) Nie stosuje się wymagań określonych w pkt 5.1.1 powyższego załącznika. c) Jeżeli nie wykonuje się badania emisji z rury wylotowej układu wydechowego w zastosowaniu przepisów, o których mowa w pozycji 2, emisję CO₂ i zużycie paliwa oblicza się przy użyciu wzorów podanych w uwagach wyjaśniających ^(b) i ^(c).
40	Dyrektywa 80/1269/EWG (Moc silnika)	a) Wnioskodawca przedkłada oświadczenie wydane przez producenta, określające moc maksymalną silnika w kW i odpowiadającą jej prędkość obrotową silnika w obrotach na minutę. b) Można również odwołać się do wykresu mocy silnika zawierającego te same informacje.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
41	Dyrektywa 2005/55/WE (Emisje (Euro 4 i Euro 5) pojazdy ciężkie – OBD – Zadymienie spalin)	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 6.2 załącznika I do dyrektywy 2005/55/WE, stosując współczynniki pogarszania jakości określone w pkt 3.6 załącznika II do dyrektywy 2005/78/WE. b) Stosuje się wartości graniczne określone w tabeli 1 lub tabeli 2 w załączniku I do dyrektywy 2005/55/WE. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> a) Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. b) Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych. <i>Zadymienie spalin</i> a) Pojazdy wyposażone w silniki wysokoprężne poddaje się badaniom zgodnie z metodami badań określonymi w załączniku VI do dyrektywy 2005/55/WE. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu.
44	Dyrektywa 92/21/EWG (Masy i wymiary)	a) Muszą być spełnione wymagania sekcji 3 załącznika II do dyrektywy 92/21/EWG. b) Do celów stosowania przepisów, o których mowa w lit. a), pod uwagę bierze się następujące masy: — masę pojazdu gotowego do jazdy zdefiniowaną w pkt 2.6 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE, zmierzoną przez służbę techniczną, oraz — masy całkowite podane przez producenta pojazdu albo umieszczone na tabliczce producenta, w tym na naklejkach lub w ramach informacji zawartych w instrukcji obsługi pojazdu. Masy te uznaje się za technicznie dopuszczalne maksymalne masy całkowite pojazdu. c) Odstępstwa od maksymalnych dopuszczalnych wymiarów są niedozwolone.
45	Dyrektywa 92/22/EWG (Szyby bezpieczne)	<i>Części</i> a) Szyby muszą być wykonane ze szkła bezpiecznego hartowanego lub wielowarstwowego. b) Szyby wykonane z tworzywa sztucznego można montować tylko w położeniach za słupkiem »B«. c) Szyby nie muszą być homologowane zgodnie z dyrektywą 92/22/EWG. <i>Montaż</i> a) Stosuje się przepisy dotyczące montażu określone w załączniku 21 do regulaminu EKG ONZ nr 43. b) Na szybie przedniej i na szybach położonych przed słupkiem »B« zabrania się umieszczania folii przyciemnianych, które zmniejszają normalne przepuszczanie światła do poziomu poniżej wymaganego minimum.
46	Dyrektywa 92/23/EWG (Opony)	<i>Części</i> Opony muszą być opatrzone znakiem homologacji typu WE, w tym symbolem »S« (oznaczającym hałas). <i>Montaż</i> a) Wymiary, indeks nośności oraz kategoria prędkości opon muszą spełniać wymogi załącznika IV do dyrektywy 92/23/EWG.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		b) Symbol kategorii prędkości opony musi być zgodny z maksymalną prędkością konstrukcyjną pojazdu. Obecność ogranicznika prędkości nie zwalnia ze stosowania tego wymogu. c) Do celów stosowania przepisów lit. b) powyżej prędkość maksymalną pojazdu podaje producent pojazdu. Służba techniczna może jednak ocenić maksymalną prędkość konstrukcyjną pojazdu na podstawie mocy maksymalnej silnika, maksymalnej prędkości obrotowej oraz danych dotyczących łańcucha kinematycznego.
50	Dyrektywa 94/20/WE (Urządzenia sprzęgające)	<i>Oddzielne zespoły techniczne</i> a) Urządzenia sprzęgające pochodzące od producentów oryginalnego wyposażenia (OEM), przeznaczone do ciągnięcia przyczepy o masie maksymalnej nieprzekraczającej 1 500 kg, nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 94/20/WE. Urządzenie sprzęgające uznaje się za wyposażenie pochodzące od producenta oryginalnego wyposażenia (OEM), jeżeli jest opisane w instrukcji obsługi pojazdu lub w innym równoważnym dokumencie informacyjnym przekazywanym nabywcy przez producenta pojazdu. Jeżeli takie urządzenie sprzęgające jest dopuszczane razem z pojazdem, to w świadectwie dopuszczenia zamieszcza się odpowiednią informację, że właściciel ponosi odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z urządzeniem sprzęgającym zamocowanym w przyczepie. b) Urządzenia sprzęgające inne niż te, o których mowa w lit. a) powyżej, oraz urządzenia sprzęgające montowane jako doposażenie muszą mieć homologację typu zgodnie z dyrektywą 94/20/WE. <i>Montaż w pojeździe</i> Służba techniczna sprawdza, czy montaż urządzeń sprzęgających jest zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 94/20/WE.
53	Dyrektywa 96/79/WE (Zderzenie czołowe) ^(e)	a) Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 96/79/WE, — normie FMVSS nr 208 («Ochrona pasażerów przed zderzeniem»), — art. 18 JSRRV. b) Na życzenie wnioskodawcy na pojeździe produkcyjnym można wykonać badanie zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 96/79/WE. Badanie wykonuje zgłoszona europejska służba techniczna o odpowiednich kompetencjach. Wnioskodawca otrzymuje szczegółowe sprawozdanie.
54	Dyrektywa 96/27/WE (Uderzenie z boku)	a) Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 96/27/WE, — normie FMVSS nr 214 («Ochrona przed uderzeniem z boku»), — art. 18 JSRRV. b) Na życzenie wnioskodawcy na pojeździe produkcyjnym można wykonać badanie zgodnie z sekcją 3 załącznika II do dyrektywy 96/27/WE. Badanie wykonuje zgłoszona europejska służba techniczna o odpowiednich kompetencjach. Wnioskodawca otrzymuje szczegółowe sprawozdanie.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
58	Rozporządzenie (WE) nr 78/2009 (Ochrona pieszych)	<i>System wspomagania hamulców</i> Pojazdy są wyposażone w elektroniczny układ przeciwblokujący (ABS) działający na wszystkie koła. <i>Ochrona pieszych</i> Wymagań tego rozporządzenia nie stosuje się do dnia 1 stycznia 2013 r. <i>Przednie układy zabezpieczające</i> Przednie układy zabezpieczające zamontowane w pojazdach muszą mieć jednak homologację typu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 78/2009, a ich montaż musi być zgodny z wymaganiami podstawowymi określonymi w sekcji 6 załącznika I do tegoż rozporządzenia.
59	Dyrektywa 2005/64/WE (Zdolność do recyklingu)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy.
61	Dyrektywa 2006/40/WE (System klimatyzacji)	Stosuje się wymagania tej dyrektywy.

Część II: Pojazdy należące do kategorii N₁

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
1	Dyrektywa 70/157/EWG (Dopuszczalny poziom hałasu)	<i>Badanie hałasu przejeżdżającego pojazdu</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z metodą A, o której mowa w załączniku 3 do regulaminu EKG ONZ nr 51. Wartości graniczne zostały określone w pkt 2.1 załącznika I do dyrektywy 70/157/EWG. Dozwolone jest przekroczenie dopuszczalnych wartości granicznych o jeden decybel. b) Tor do badania musi być zgodny z załącznikiem 8 do regulaminu EKG ONZ nr 51. Tor o innych właściwościach można zastosować pod warunkiem przeprowadzenia badań korelacyjnych przez służbę techniczną. W razie konieczności stosuje się współczynnik poprawkowy. c) Układów wydechowych zawierających materiały włókniste nie trzeba poddawać kondycjonowaniu zgodnie z załącznikiem 5 do regulaminu EKG ONZ nr 51. <i>Badanie pojazdu nieruchomego</i> Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 3.2 załącznika 3 do regulaminu EKG ONZ nr 51.
2	Dyrektywa 70/220/EWG (Emisje)	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie typu I zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 70/220/EWG, stosując współczynniki pogorszenia, o których mowa w pkt 5.3.6.2. Stosuje się wartości graniczne określone w pkt 5.3.1.4 załącznika I do tejże dyrektywy. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika III do wspomnianej dyrektywy. c) Do badania stosuje się paliwo wzorcowe określone w załączniku IX do dyrektywy 70/220/EWG. d) Dynamometr ustawia się zgodnie z wymaganiami technicznymi określonymi w pkt 3.2 dodatku 2 do załącznika III do wspomnianej dyrektywy. e) Badania, o którym mowa w lit. a), nie wykonuje się, jeżeli można wykazać, że pojazd jest zgodny z jednym z rozporządzeń kalifornijskich, o których mowa w uwadze wstępnej do sekcji 5 załącznika I do wspomnianej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		<i>Emisja par</i> Pojazdy napędzane silnikiem benzynowym muszą być wyposażone w układ kontroli emisji par (np. filtr z węglem aktywnym). <i>Emisje ze skrzyni korbowej</i> Wymagana jest obecność urządzenia do recyklingu gazów ze skrzyni korbowej. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> a) Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. b) Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych.
2a	Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Emisje (Euro 5 i Euro 6) z lekkich pojazdów użytkowych/dostęp do informacji	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie typu I zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 692/2008, stosując współczynniki pogorszenia określone w pkt 1.4 załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. Stosuje się wartości graniczne określone w tabeli I i tabeli II w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 715/2007. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika 4 do regulaminu EKG ONZ nr 83. c) Do badania stosuje się paliwo wzorcowe określone w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. d) Dynamometr ustawia się zgodnie z wymaganiami technicznymi określonymi w pkt 3.2 załącznika IV do regulaminu EKG ONZ nr 83. e) Badania, o którym mowa w lit. a), nie wykonuje się, jeżeli można wykazać, że pojazd jest zgodny z jednym z rozporządzeń kalifornijskich, o których mowa w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. <i>Emisja par</i> Pojazdy napędzane silnikiem benzynowym muszą być wyposażone w układ kontroli emisji par (np. filtr z węglem aktywnym). <i>Emisje ze skrzyni korbowej</i> Wymagana jest obecność urządzenia do recyklingu gazów ze skrzyni korbowej. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych. <i>Zadymienie spalin</i> a) Pojazdy wyposażone w silniki wysokoprężne poddaje się badaniom zgodnie z metodami badań określonymi w dodatku 2 do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu. <i>Emisje CO₂ i zużycie paliwa</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z załącznikiem XII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. b) Pojazd nie musi wykazywać przejechanych 3 000 km, jak określono w pkt 3.1.1 załącznika 4 do regulaminu EKG ONZ nr 83. c) Jeżeli pojazd jest zgodny z rozporządzeniami kalifornijskimi, o których mowa w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		(WE) nr 692/2008, i w związku z tym nie są wymagane badania emisji z rury wylotowej układu wydechowego, państwa członkowskie obliczają emisję CO₂ i zużycie paliwa przy użyciu wzorów podanych w uwagach wyjaśniających ^(b) i ^(c). <i>Dostęp do informacji</i> Nie stosuje się przepisów dotyczących dostępu do informacji.
3	Dyrektywa 70/221/EWG (Zbiorniki paliwa – tylne zabezpieczenia)	<i>Zbiorniki paliwa</i> a) Zbiorniki paliwa muszą spełniać wymagania sekcji 5 załącznika I do dyrektywy 70/221/EWG, z wyłączeniem pkt 5.1, 5.2 i 5.12. W szczególności muszą spełniać wymogi pkt 5.9 i 5.9.1, przy czym nie wykonuje się badania wyciekania. b) Zbiorniki na skroplony gaz ropopochodny (LPG) lub sprężony gaz ziemny (CNG) muszą mieć homologację typu zgodnie z, odpowiednio, regulaminem EKG ONZ nr 67 zmienionym seria poprawek 01 lub regulaminem nr 110 ^(a). <i>Przepisy szczegółowe dotyczące zbiorników paliwa wykonanych z tworzyw sztucznych</i> Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że zbiornik paliwa w danym pojeździe [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — pkt 6.3 dyrektywy 70/221/EWG, — normie FMVSS nr 301 («Integralność układu paliwowego»), — załączniku 5 do regulaminu EKG ONZ nr 34. <i>Tylne urządzenie zabezpieczające</i> a) Tylna część pojazdu musi być zbudowana zgodnie z sekcją 5 załącznika II do dyrektywy 70/221/EWG. b) Do tego celu wystarczające jest, aby spełnione były wymagania określone w pkt 5.2 akapit drugi. c) Jeżeli do celów stosowania powyższych przepisów wymagane jest doposażenie pojazdu w tylne urządzenie zabezpieczające, to musi ono spełniać wymagania pkt 5.3 i 5.4 załącznika II do tej dyrektywy.
4	Dyrektywa 70/222/EWG (Miejsce na tylną tablicę rejestracyjną)	Miejsce na tablicę rejestracyjną, jej nachylenie, kąty widoczności i położenie muszą spełniać wymagania dyrektywy 70/222/EWG.
5	Dyrektywa 70/311/EWG (Siła kierowania)	<i>Układy mechaniczne</i> a) Mechanizm kierowniczy musi być zbudowany w sposób zapewniający samocentrowanie. W celu sprawdzenia zgodności z tym wymogiem wykonuje się badanie zgodnie z pkt 5.1.2 i 5.2.1 załącznika I do dyrektywy 70/311/EWG. b) Awaria wspomaganie układu kierowniczego nie może powodować całkowitej utraty sterowności pojazdu. <i>Złożony układ elektronicznego sterowania pojazdu (urządzenia typu »Drive-by-wire«)</i> Złożony układ sterowania elektronicznego jest dopuszczalny wyłącznie pod warunkiem, że spełnia wymagania załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 79.
6	Dyrektywa 70/387/EWG (Zamki i zawiasy drzwi)	a) Zamki i zawiasy drzwi muszą spełniać wymogi pkt 3.2.1, 3.3.2 i 3.4.1 załącznika I do dyrektywy 70/387/EWG. b) Nie stosuje się wymagań określonych w pkt 3.4.1, jeżeli wykazano zgodność z pkt 6.1.5.4 regulaminu EKG ONZ nr 11, wersja 1, poprawka 2.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
7	Dyrektywa 70/388/EWG (Dźwiękowy sygnał ostrzegawczy)	Części Dźwiękowe urządzenia ostrzegawcze nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 70/388/EWG. Muszą jednak wysyłać ciągły sygnał dźwiękowy zgodnie z wymogiem pkt 1.1 załącznika I do dyrektywy 70/388/EWG. <i>Montaż w pojeździe</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z sekcją 2 załącznika I do dyrektywy 70/388/EWG. b) Maksymalny poziom ciśnienia dźwięku musi być zgodny z pkt 2.1.4 w sekcji 2 wspomnianego załącznika.
8	Dyrektywa 2003/97/WE (Urządzenia widzenia pośredniego)	Części a) Pojazd musi być wyposażony w lusterka wsteczne określone w sekcji 2 załącznika III do dyrektywy 2003/97/WE. b) Lusterka nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z powyższą dyrektywą. c) Promień krzywizny lusterek nie może powodować znaczącego zniekształcenia obrazu. Według uznania służby technicznej promień krzywizny sprawdza się zgodnie z metodą opisaną w dodatku 1 do załącznika II do dyrektywy 2003/97/WE. Promienie krzywizny nie mogą być mniejsze niż określone w pkt 3.4 załącznika II do powyższej dyrektywy. <i>Montaż w pojeździe</i> Wykonuje się pomiary w celu dopilnowania, by pola widzenia spełniały wymagania, odpowiednio, sekcji 5 załącznika III do dyrektywy 2003/97/WE albo sekcji 5 załącznika III do dyrektywy 71/127/EWG.
9	Dyrektywa 71/320/EWG (Układy hamulcowe)	<i>Przepisy ogólne</i> a) Układ hamulcowy musi być zbudowany zgodnie z sekcją 2 załącznika I do dyrektywy 71/320/EWG. b) Pojazdy muszą być wyposażone w elektroniczny układ hamulcowy przeciwblokujący działający na wszystkie koła. c) Skuteczność układu hamulcowego musi być zgodna z sekcją 2 załącznika II do wspomnianej dyrektywy. d) Do tych celów wykonuje się badania drogowe na torze o nawierzchni wykazującej wysoką przyczepność. Badanie hamulca postojowego wykonuje się przy nachyleniu 18 % (do góry i w dół). Wykonuje się tylko badania wymienione poniżej. W każdym przypadku pojazd musi być w pełni obciążony. e) Badania drogowego, o którym mowa w lit. c) powyżej, nie wykonuje się, jeżeli wnioskodawca może przedłożyć poświadczenie wydane przez producenta, że pojazd spełnia wymogi regulaminu EKG ONZ nr 13-H, włącznie z suplementem 5, albo normy FMVSS nr 135. <i>Hamulec roboczy</i> a) Wykonuje się badanie typu 0 określone w pkt 1.2.2 i 1.2.3 załącznika II do dyrektywy 71/320/EWG. b) Ponadto wykonuje się badanie typu I określone w pkt 1.3 załącznika II do tejże dyrektywy. <i>Hamulec postojowy</i> Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 2.1.3 załącznika II do wspomnianej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
10	Dyrektywa 72/245/EWG (Zakłócenia radioelektryczne (zgodność elektromagnetyczna))	Części a) Podzespoły elektryczne/elektroniczne nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 72/245/EWG. b) Urządzenia elektryczne/elektroniczne montowane jako doposażenie muszą jednak spełniać wymogi tejże dyrektywy. <i>Emitowane promieniowanie elektromagnetyczne</i> Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że pojazd spełnia wymogi dyrektywy 72/245/EWG lub następujących norm alternatywnych: — szerokopasmowe promieniowanie elektromagnetyczne: CISPR 12 lub SAE J551-2, — wąskopasmowe promieniowanie elektromagnetyczne: CISPR 12 (na zewnątrz pojazdu) lub 25 (wewnątrz pojazdu), lub SAE J551 - 4 i SAE J1113-41. <i>Badania odporności</i> Odstępuje się od badań odporności.
11	Dyrektywa 72/306/EWG (Dymienie z silników Diesla)	a) Wykonuje się badanie zgodnie z metodami opisanymi w załącznikach III i IV do dyrektywy 72/306/EWG. Stosuje się wartości graniczne podane w załączniku V do tejże dyrektywy. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji, o którym mowa w sekcji 4 załącznika I do dyrektywy 72/306/EWG, umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu.
13	Dyrektywa 74/61/EWG (Zabezpieczenie przed kradzieżą i urządzenie unieruchamiające)	a) W celu zabezpieczenia przed bezprawnym użyciem pojazd musi być wyposażony w urządzenie blokujące określone w pkt 2.2 załącznika IV do dyrektywy 74/61/EWG. b) Jeżeli zamontowano urządzenie unieruchamiające, to musi ono spełniać wymagania techniczne określone w sekcji 3 załącznika V do tejże dyrektywy oraz wymagania podstawowe określone w sekcji 4, a w szczególności w pkt 4.1.1.
14	Dyrektywa 74/297/EWG ^(f) (Bezpieczne układy kierownicze)	a) Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi być określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 74/297/EWG, — normie FMVSS nr 203 («Zabezpieczenie kierowcy w przypadku zderzenia zapewniane przez układ kierowniczy»), w tym FMVSS nr 204 («Przemieszczanie się do tyłu kierowcy»), — art. 11 JSRRV. b) Na życzenie wnioskodawcy na pojeździe produkcyjnym można wykonać badanie zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 74/297/EWG. Badanie wykonuje zgłoszona europejska służba techniczna o odpowiednich kompetencjach. Wnioskodawca otrzymuje szczegółowe sprawozdanie.
15	Dyrektywa 74/408/EWG Wytrzymałość siedzeń – zagłówki	<i>Siedzenia, punkty mocowania siedzeń i systemy regulacji</i> Siedzenia i ich systemy regulacji muszą spełniać wymogi załącznika IV do dyrektywy 74/408/EWG. <i>Zagłówki</i> a) Zagłówki muszą spełniać wymagania podstawowe określone w sekcji 3 załącznika II do dyrektywy 74/408/EWG oraz wymagania sekcji 5 dodatku I do powyższego załącznika. b) Wykonuje się tylko badania opisane w pkt 3.10 i sekcjach 5, 6 i 7 załącznika II do wspomnianej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
17	Dyrektywa 75/443/EWG (Prędkościomierz – bieg wsteczny)	Wyposażenie prędkościomierza a) Tarcza musi spełniać wymogi pkt 4.1–4.2.3 załącznika II do dyrektywy 75/443/EWG. b) Jeżeli służba techniczna ma uzasadnione powody, aby uważać, że prędkościomierz nie jest skalibrowany z wystarczającą dokładnością, może zażądać wykonania badań określonych w pkt 4.3. Bieg wsteczny Mechanizm przekładni musi obejmować bieg wsteczny.
18	Dyrektywa 76/114/EWG (Tabliczki znamionowe)	Numer identyfikacyjny pojazdu a) Pojazd musi być wyposażony w numer identyfikacyjny pojazdu składający się z co najmniej ośmiu i nie więcej niż 17 znaków. Numer identyfikacyjny pojazdu zawierający 17 znaków musi spełniać wymagania określone w normach ISO 779:1983 i 3780:1983. b) Numer identyfikacyjny pojazdu musi być umieszczony w widocznym i łatwo dostępnym miejscu w taki sposób, aby nie można go było usunąć lub by nie ulegał zniszczeniu. c) Jeżeli na podwoziu ani nadwoziu nie wytłoczono numeru identyfikacyjnego pojazdu, to państwo członkowskie może zażądać późniejszego umieszczenia takiego numeru na pojeździe zgodnie z wymogami prawa krajowego. W takim przypadku operacja umieszczenia numeru jest nadzorowana przez właściwy organ państwa członkowskiego. Tabliczka znamionowa Pojazd musi być wyposażony w tabliczkę identyfikacyjną zamontowaną przez producenta pojazdu. Po udzieleniu dopuszczenia nie wymaga się umieszczenia dodatkowych tabliczek.
19	Dyrektywa 76/115/EWG (Punkty kotwiczenia pasów bezpieczeństwa)	Wnioskodawca składa poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 76/115/EWG, — normie FMVSS nr 210 («Punkty kotwiczenia zespołów pasów bezpieczeństwa»), — art. 22-3 JSRRV.
20	Dyrektywa 76/756/EWG (Instalacja urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej)	a) Instalacja urządzeń oświetleniowych musi spełniać wymagania podstawowe regulaminu EKG ONZ nr 48 zmienionego serią poprawek 03, z wyłączeniem wymagań załączników 5 i 6 do regulaminu nr 48. b) Nie zezwala się na odstępstwa od wymagań dotyczących liczby, podstawowej budowy, połączeń elektrycznych oraz barwy światła wysyłanego lub odbijanego przez światła i urządzenia sygnalizacji świetlnej, o których mowa w pozycjach 21–26 i 28–30. c) Jeżeli w celu spełnienia powyższych wymagań pojazd musi być wyposażony w światła lub urządzenia sygnalizacji świetlnej, to muszą one być opatrzone znakiem homologacji typu WE. d) Światła wyposażone w gazowo-wyładowcze źródło światła mogą być stosowane tylko w połączeniu z urządzeniem do oczyszczania reflektorów oraz automatycznym urządzeniem do poziomowania reflektorów, w stosownych przypadkach. e) Światła mijania muszą być dostosowane do kierunku ruchu obowiązującego w kraju, gdzie pojazd jest dopuszczany.
21	Dyrektywa 76/757/EWG (Światła odblaskowe)	W razie konieczności z tyłu pojazdu umieszcza się dwa dodatkowe światła odblaskowe opatrzone znakiem homologacji WE, których położenie musi być zgodne z regulaminem EKG ONZ nr 48.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
22	Dyrektywa 76/758/EWG (Światła obrysowe, światła pozycyjne przednie (boczne), światła pozycyjne tylne (boczne), światła stopu, światła obrysowe boczne, światła dzienne)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
23	Dyrektywa 76/759/EWG (Kierunkowskazy)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
24	Dyrektywa 76/760/EWG (Oświetlenie tylnej tablicy rejestracyjnej)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
25	Dyrektywa 76/761/EWG (Reflektory (w tym żarówki))	a) Oświetlenie wytwarzane przez światło mijania reflektorów zamontowanych na pojeździe sprawdza się zgodnie z przepisami sekcji 6 regulaminu EKG ONZ nr 112 dotyczącego świateł głównych z asymetrycznym światłem mijania. Do tego celu można wykorzystać tolerancje określone w załączniku 5 do tego regulaminu. b) Tę samą decyzję stosuje się odpowiednio do świateł mijania reflektorów objętych regulaminem EKG ONZ nr 98 lub nr 123.
26	Dyrektywa 76/762/EWG (Przednie światła przeciwmgłowe)	Nie stosuje się przepisów tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
27	Dyrektywa 77/389/EWG (Haki holownicze)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy.
28	Dyrektywa 77/538/EWG (Tylne światła przeciwmgłowe)	Nie stosuje się przepisów tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł.
29	Dyrektywa 77/539/EWG (Światła cofania)	Nie stosuje się przepisów tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
30	Dyrektywa 77/540/EWG (Światła postojowe)	Nie stosuje się przepisów tej dyrektywy. Służba techniczna sprawdza jednak prawidłowe działanie świateł, jeżeli są zamontowane.
31	Dyrektywa 77/541/EWG (Pasy bezpieczeństwa i urządzenia przytrzymujące)	Części a) Pasy bezpieczeństwa nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 77/541/EWG. b) Każdy pas bezpieczeństwa musi jednak mieć etykietę identyfikacyjną. c) Wskazania na etykiecie muszą być zgodne z decyzją dotyczącą punktów mocowania pasów bezpieczeństwa (zob. pozycja 19). Wymagania dotyczące montażu a) Pojazd musi być wyposażony w pasy bezpieczeństwa zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku XV do 77/541/EWG. b) Jeżeli zgodnie z lit. a) powyżej pojazd musi być wyposażony w dodatkowe pasy bezpieczeństwa, to muszą one należeć do typu homologowanego zgodnie z dyrektywą 77/541/EWG lub regulaminem EKG ONZ nr 16.
33	Dyrektywa 78/316/EWG (Oznaczenie urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników)	a) Symbole, w tym barwa odpowiadających im urządzeń ostrzegawczych, których obecność jest obowiązkowa na podstawie załącznika II do dyrektywy 78/316/EWG, muszą spełniać wymogi tej dyrektywy. b) W przeciwnym przypadku służba techniczna sprawdza, czy symbole, urządzenia ostrzegawcze oraz wskaźniki zamontowane w pojeździe dostarczają kierowcy zrozumiałe informacje dotyczące działania odpowiednich urządzeń sterujących.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
34	Dyrektywa 78/317/EWG Odszranianie/odmgławianie	Pojazd musi być wyposażony w odpowiednie urządzenia do odszraniania i odmgławiania szyby przedniej.
35	Dyrektywa 78/318/EWG Spryskiwacze/wycieraczki	Pojazd musi być wyposażony w odpowiednie spryskiwacze i wycieraczki szyby przedniej.
36	Dyrektywa 2001/56/WE (Systemy grzewcze)	a) Przedział pasażerski musi być wyposażony w system grzewczy. b) Grzejniki spalinowe oraz ich instalacja muszą spełniać wymagania załącznika VII do dyrektywy 2001/56/WE. Ponadto grzejniki spalinowe zasilane LPG i systemy grzewcze zasilane LPG muszą spełniać wymagania określone w załączniku VIII do tejże dyrektywy. c) Dodatkowe systemy grzewcze montowane jako doposażenie muszą spełniać wymagania określone we wspomnianej dyrektywie.
39	Dyrektywa 80/1268/EWG (Emisja CO ₂ /zużycie paliwa)	a) Wykonuje się badanie zgodnie z sekcją 5 załącznika I do dyrektywy 80/1268/EWG. b) Nie stosuje się wymagań określonych w pkt 5.1.1 powyższego załącznika. c) Jeżeli nie wykonuje się badania emisji z rury wylotowej układu wydechowego w zastosowaniu przepisów, o których mowa w pozycji 2, emisję CO₂ i zużycie paliwa oblicza się przy użyciu wzorów podanych w uwagach wyjaśniających ^(b) i ^(c).
40	Dyrektywa 80/1269/EWG (Moc silnika)	a) Wnioskodawca przedkłada oświadczenie wydane przez producenta, określające moc maksymalną silnika w kW i odpowiadającą jej prędkość obrotową silnika w obrotach na minutę. b) Można również odwołać się do wykresu mocy silnika zawierającego te same informacje.
41	Dyrektywa 2005/55/WE (Emisje (Euro 4 i Euro 5) pojazdy ciężkie – OBD – Zadymienie spalin)	<i>Emisje z rury wylotowej układu wydechowego</i> a) Wykonuje się badanie zgodnie z pkt 6.2 załącznika I do dyrektywy 2005/55/WE, stosując współczynniki pogarszania jakości określone w pkt 3.6 załącznika II do dyrektywy 2005/78/WE. b) Stosuje się wartości graniczne określone w tabeli 1 lub tabeli 2 załącznika I do dyrektywy 2005/55/WE. <i>Pokładowy system diagnostyczny (OBD)</i> a) Pojazd musi być wyposażony w pokładowy system diagnostyczny. b) Musi być możliwa komunikacja interfejsu pokładowego systemu diagnostycznego z narzędziami diagnostycznymi powszechnie używanymi do okresowych przeglądów technicznych. <i>Zadymienie spalin</i> a) Pojazdy wyposażone w silniki wysokoprężne poddaje się badaniom zgodnie z metodami badań określonymi w załączniku VI do dyrektywy 2005/55/WE. b) Skorygowaną wartość współczynnika absorpcji umieszcza się w widocznym i łatwo dostępnym miejscu.
45	Dyrektywa 92/22/EWG (Szyby bezpieczne)	<i>Części</i> a) Szyby muszą być wykonane ze szkła bezpiecznego hartowanego lub wielowarstwowego. b) Szyby wykonane z tworzywa sztucznego można montować tylko w położeniach za słupkiem »B«. c) Szyby nie muszą być homologowane zgodnie z dyrektywą 92/22/EWG.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
		<i>Montaż</i> a) Stosuje się przepisy dotyczące montażu określone w załączniku 21 do regulaminu EKG ONZ nr 43. b) Na szybie przedniej i na szybach położonych przed słupkiem »B« zabrania się umieszczania folii przyciemnianych, które zmniejszają normalne przepuszczanie światła do poziomu poniżej wymaganego minimum.
46	Dyrektywa 92/23/EWG (Opony)	<i>Części</i> Opony muszą być opatrzone znakiem homologacji typu WE, w tym symbolem »s« (oznaczającym hałas). <i>Montaż</i> a) Wymiary, indeks nośności oraz kategoria prędkości opon muszą spełniać wymogi załącznika IV do dyrektywy 92/23/EWG. b) Symbol kategorii prędkości opony musi być zgodny z maksymalną prędkością konstrukcyjną pojazdu. c) Obecność ogranicznika prędkości nie zwalnia ze stosowania tego wymogu. d) Do celów stosowania przepisów lit. b) powyżej prędkość maksymalną pojazdu podaje producent pojazdu. Służba techniczna może jednak ocenić maksymalną prędkość konstrukcyjną pojazdu na podstawie mocy maksymalnej silnika, maksymalnej prędkości obrotowej oraz danych dotyczących łańcucha kinematycznego.
48	Dyrektywa 97/27/WE (Masy i wymiary)	a) Muszą być spełnione wymagania podstawowe określone w załączniku I do dyrektywy 97/27/WE. Nie stosuje się jednak wymagań określonych w pkt 7.8.3, 7.9 i 7.10 powyższego załącznika. b) Do celów stosowania przepisów, o których mowa w lit. a), pod uwagę bierze się następujące masy: — masę pojazdu gotowego do jazdy zdefiniowaną w pkt 2.6 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE, zmierzoną przez służbę techniczną, oraz — maksymalne masy całkowite pojazdu podane przez producenta pojazdu albo umieszczone na tabliczce producenta, w tym na naklejkach lub w ramach informacji zawartych w instrukcji obsługi pojazdu. Masy te uznaje się za technicznie dopuszczalne maksymalne masy całkowite pojazdu. c) Niedozwolone jest dokonywanie przez wnioskodawcę zmian technicznych, np. zastępowania opon innymi o mniejszym indeksie nośności, w celu zmniejszenia technicznie dopuszczalnej maksymalnej masy całkowitej pojazdu do 3,5 tony lub poniżej, aby pojazd mógł otrzymać dopuszczenie indywidualne. d) Odstępstwa od maksymalnych dopuszczalnych wymiarów są niedozwolone.
49	Dyrektywa 92/114/EWG (Zewnętrzne elementy wystające kabiny)	a) Zgodnie z sekcją 6 załącznika I do dyrektywy 92/114/EWG muszą być spełnione wymagania ogólne określone w sekcji 5 załącznika I do dyrektywy 74/483/EWG. b) Według uznania służby technicznej muszą być spełnione wymagania określone w pkt 6.1, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 i 6.11 załącznika I do dyrektywy 74/483/EWG.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
50	Dyrektywa 94/20/WE (Urządzenia sprzęgające)	<i>Oddzielne zespoły techniczne</i> a) Urządzenia sprzęgające pochodzące od producentów oryginalnego wyposażenia (OEM), przeznaczone do ciągnięcia przyczepy o masie maksymalnej nieprzekraczającej 1 500 kg, nie muszą mieć homologacji typu zgodnie z dyrektywą 94/20/WE. b) Urządzenie sprzęgające uznaje się za wyposażenie pochodzące od producenta oryginalnego wyposażenia (OEM), jeżeli jest opisane w instrukcji obsługi pojazdu lub w innym równoważnym dokumencie informacyjnym przekazywanym nabywcy przez producenta pojazdu. c) Jeżeli takie urządzenie sprzęgające jest dopuszczane razem z pojazdem, to w świadectwie dopuszczenia zamieszcza się odpowiednią informację, że właściciel ponosi odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z urządzeniem sprzęgającym zamocowanym w przyczepie. d) Urządzenia sprzęgające inne niż te, o których mowa w lit. a) powyżej, oraz urządzenia sprzęgające montowane jako doposażenie muszą mieć homologację typu zgodnie z dyrektywą 94/20/WE. <i>Montaż w pojeździe</i> Służba techniczna sprawdza, czy montaż urządzeń sprzęgających jest zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 94/20/WE.
54	Dyrektywa 96/27/WE (Uderzenie z boku)	a) Wnioskodawca przedkłada poświadczenie wydane przez producenta, że dany pojazd [którego numer VIN musi zostać określony] spełnia wymagania określone co najmniej w jednym z poniższych uregulowań: — dyrektywie 96/27/WE, — normie FMVSS nr 214 («Ochrona przed uderzeniem z boku»), — art. 18 JSRRV. b) Na życzenie wnioskodawcy na pojeździe produkcyjnym można wykonać badanie zgodnie z sekcją 3 załącznika II do dyrektywy 96/27/WE. c) Badanie wykonuje zgłoszona europejska służba techniczna o odpowiednich kompetencjach. Wnioskodawca otrzymuje szczegółowe sprawozdanie.
56	Dyrektywa 98/91/WE Pojazdy przeznaczone do transportu towarów niebezpiecznych	Pojazdy przeznaczone do transportu towarów niebezpiecznych muszą spełniać wymogi dyrektywy 94/55/WE.
58	Rozporządzenie (WE) nr 78/2009 (Ochrona pieszych)	<i>System wspomagania hamulców</i> Pojazdy są wyposażone w elektroniczny układ przeciwblokujący (ABS) działający na wszystkie koła. <i>Ochrona pieszych</i> Do dnia 24 lutego 2018 r. wymagań tego rozporządzenia nie stosuje się do pojazdów, których maksymalna masa nie przekracza 2 500 kg, a do dnia 24 sierpnia 2019 r. do pojazdów, których maksymalna masa przekracza 2 500 kg. <i>Przednie układy zabezpieczające</i> Przednie układy zabezpieczające zamontowane w pojazdach muszą mieć jednak homologację typu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 78/2009, a ich montaż musi być zgodny z wymaganiami podstawowymi określonymi w sekcji 6 załącznika I do tegoż rozporządzenia.
59	Dyrektywa 2005/64/WE (Zdolność do recyklingu)	Nie stosuje się wymagań tej dyrektywy.

Lp.	Odniesienie do aktu prawnego	Wymagania alternatywne
61	Dyrektywa 2006/40/WE (System klimatyzacji)	Stosuje się wymagania tej dyrektywy.

Uwagi wyjaśniające do dodatku 2

1. Skróty użyte w dodatku:

- »OEM«: wyposażenie oryginalne zapewniane przez producenta.
- »FMVSS«: federalna norma bezpieczeństwa pojazdów silnikowych (*Federal Motor Vehicle Safety Standard*) Departamentu Transportu Stanów Zjednoczonych.
- »JSRRV«: japońskie przepisy dotyczące bezpieczeństwa pojazdów drogowych (*Japan Safety regulations for Road Vehicles*).
- »SAE«: Stowarzyszenie Inżynierów Motoryzacyjnych (*Society of Automotive Engineers*).
- »CISPR«: Międzynarodowy Komitet Specjalny ds. Zakłóceń Radioelektrycznych (*Comité international spécial des perturbations radioélectriques*).

2. Uwagi:

- (a) Kompletną instalację LPG lub CNG sprawdza się pod względem zgodności z przepisami odpowiednio regulaminów EKG ONZ nr 67, 110 lub 115.
- (b) Wzory do oszacowania emisji CO₂ są następujące:
 Silnik benzynowy i ręczna skrzynia biegów:
 $CO_2 = 0,047 m + 0,561 p + 56,621$
 Silnik benzynowy i automatyczna skrzynia biegów:
 $CO_2 = 0,102 m + 0,328 p + 9,481$
 Silnik benzynowy i napęd hybrydowy elektryczny:
 $CO_2 = 0,116 m - 57,147$
 Silnik wysokoprężny i ręczna skrzynia biegów:
 $CO_2 = 0,108 m - 11,371$
 Silnik wysokoprężny i automatyczna skrzynia biegów:
 $CO_2 = 0,116 m - 6,432$
 gdzie: CO₂ oznacza łączną masę emisji CO₂ w g/km, »m« oznacza masę pojazdu gotowego do jazdy w kg, a »p« oznacza moc maksymalną silnika w kW.
 Łączną masę CO₂ oblicza się do jednego miejsca po przecinku i zaokrągla do najbliższej liczby całkowitej w następujący sposób:
 - a) jeżeli cyfra po przecinku jest mniejsza niż 5, liczbę zaokrągla się w dół;
 - b) jeżeli cyfra po przecinku jest większa lub równa 5, liczbę zaokrągla się do góry.
- (c) Wzory do oszacowania zużycia paliwa są następujące:
 $CFC = CO_2 \times k^{-1}$
 gdzie: CFC oznacza łączne zużycie paliwa w l/100 km, CO₂ oznacza łączną masę emisji CO₂ w g/km po zaokrągleniu zgodnie z zasadą określoną w uwadze 2 lit. b), a »k« oznacza współczynnik równy:
 23,81 dla silników benzynowych;
 26,49 dla silników wysokoprężnych.
 Łączne zużycie paliwa oblicza się do dwóch miejsc po przecinku i zaokrągla w następujący sposób:
 - a) jeżeli druga cyfra po przecinku jest mniejsza niż 5, liczbę zaokrągla się w dół;
 - b) jeżeli druga cyfra po przecinku jest większa lub równa 5, liczbę zaokrągla się do góry.
- (d) Dyrektywę 74/297/EWG stosuje się do pojazdów nieobjętych zakresem dyrektywy 96/79/WE.
- (e) Zgodność z dyrektywą 96/79/WE zwalnia pojazdy ze zgodności z dyrektywą 74/297/EWG.
- (f) Dyrektywę 74/297/EWG stosuje się do pojazdów kategorii N₁ o technicznie dopuszczalnej maksymalnej masie całkowitej pojazdu nieprzekraczającej 1,5 tony.

(¹) W razie braku dokumentu rejestracyjnego pojazdu właściwy organ może skorzystać z dostępnych dowodów w postaci dokumentacji potwierdzającej datę produkcji lub pierwszy zakup.”

2. W załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:

- a) zdanie pierwsze nagłówka wzoru B otrzymuje brzmienie:

„WZÓR B

(stosowany do celów homologacji typu pojazdu w odniesieniu do układu);

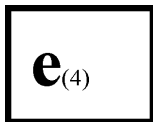
b) dodaje się wzór D w brzmieniu:

„WZÓR D

(stosowany do celów zharmonizowanego dopuszczenia indywidualnego pojazdu na podstawie art. 24)

Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm)

ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA INDYWIDUALNEGO WE POJAZDU

Nazwa, adres, numer telefonu i adres e-mail organu udzielającego dopuszczenia indywidualnego

Zawiadomienie dotyczące dopuszczenia indywidualnego pojazdu w odniesieniu do art. 24 dyrektywy 2007/46/WE

Sekcja 1

Niżej podpisany [... .. imię i nazwisko oraz stanowisko] niniejszym zaświadcza, że pojazd:

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

0.2. Typ: Wariant: Wersja:

0.2.1. Nazwa handlowa:

0.4. Kategoria pojazdu ⁽²⁾:

0.5. Nazwa i adres producenta:

0.6. Położenie i sposób mocowania tabliczek znamionowych:

Położenie numeru identyfikacyjnego pojazdu:

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje):

0.10. Numer identyfikacyjny pojazdu:

przedłożony do dopuszczenia dnia [..... data wniosku]

przez [..... nazwa/imię i nazwisko oraz adres wnioskodawcy]

otrzymuje dopuszczenie zgodnie z przepisami art. 24 dyrektywy 2007/46/WE. Na dowód powyższego nadaje się następujący numer dopuszczenia:

Pojazd spełnia wymogi dodatku 2 do załącznika IV do dyrektywy 2007/46/WE. Pojazd może być zarejestrowany na stałe bez konieczności dalszego dopuszczenia w państwach członkowskich z ruchem prawostronnym/lewostronnym ⁽¹⁾ stosujących metryczny/brytyjski ⁽¹⁾ układ jednostek miar do celów wskazań prędkościomierza.

(Miejscowość) (Data)

(Podpis ⁽³⁾)

(Pieczęć organu udzielającego dopuszczenia)

[...]

[...]

[...]

Załączniki

Dwa zdjęcia ⁽⁵⁾ pojazdu (minimalna rozdzielczość 640 × 480 pikseli, ok. 7 × 10 cm)

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Jak określono w załączniku II część A.

⁽³⁾ Lub wizualne przedstawienie »zaawansowanego podpisu elektronicznego« zgodnego z dyrektywą 1999/93/WE, w tym dane do weryfikacji.

⁽⁴⁾ Numer określający państwo członkowskie, które udziela dopuszczenia indywidualnego: (zob. »Sekcja 1« w pkt 1 załącznika VII do dyrektywy 2007/46/WE).

⁽⁵⁾ Jedno zdjęcie widok ¾ z przodu, jedno zdjęcie widok ¾ z tyłu.

Sekcja 2**Ogólne cechy konstrukcyjne**

1. Liczba osi:oraz kół:
- 1.1. Liczba i położenie osi z kołami bliźniaczymi:
3. Osie napędowe (liczba, pozycja, współpraca):

Podstawowe wymiary

4. Rozstaw osi ^(a): ... mm
- 4.1. Odstępy między osiami: 1-2: ... mm 2-3: ... mm 3-4: ... mm
5. Długość: ... mm
6. Szerokość: ... mm
7. Wysokość: ... mm

Masy

13. Masa pojazdu gotowego do jazdy: kg ^(b)
16. Technicznie dopuszczalne masy maksymalne pojazdu
- 16.1. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita pojazdu:kg
- 16.2. Technicznie dopuszczalna masa przypadająca na każdą z osi: 1. kg 2. kg 3. kg itd.
- 16.4. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa zestawu:kg
18. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa ciągnięta przez pojazd w przypadku:
- 18.1. przyczepy z wózkiem skrętnym: kg
- 18.2. naczepy: kg
- 18.3. przyczepy z osią centralną: kg
- 18.4. przyczepy bez hamulca:kg
19. Technicznie dopuszczalne maksymalne obciążenie pionowe na urządzeniu sprzęgającym: kg

Silnik

20. Producent silnika:
21. Kod fabryczny silnika oznaczony na silniku:
22. Zasada działania silnika:
23. Wylączenie elektryczny: tak/nie ⁽¹⁾
- 23.1. Pojazd hybrydowy [elektryczny]: tak/nie ⁽¹⁾
24. Liczba i układ cylindrów:
25. Pojemność skokowa silnika: cm³
26. Paliwo: olej napędowy/benzyna/LPG/NG – biometan/etanol/biodiesel/wodór ⁽¹⁾
- 26.1. Jednopalowy/dwupaliowy/flex fuel ⁽¹⁾
27. Maksymalna moc netto silnika ^(c): kW przy min⁻¹ lub maksymalna ciągła moc znamionowa (silnika elektrycznego) kW ⁽¹⁾

Prędkość maksymalna

29. Prędkość maksymalna: km/h

Osie i zawieszenie

30. Rozstaw kół osi: 1. mm 2. mm 3. mm
35. Zespół opona/koło:

Nadwozie

38. Kod nadwozia ^(d):
40. Kolor pojazdu ^(e):
41. Liczba i rozmieszczenie drzwi:
42. Liczba miejsc siedzących (w tym miejsce kierowcy) ^(f):
- 42.1. Siedzenie(-a) przeznaczone do wykorzystania jedynie w czasie postoju pojazdu:
- 42.3. Liczba miejsc przystosowanych do przewozu wózków inwalidzkich:

Urządzenie sprzęgające

44. Numer homologacji lub znak homologacji urządzenia sprzęgającego (jeżeli jest zamontowane):

Oddziaływanie na środowisko

46. Poziom hałasu
 Podczas postoju: dB(A) przy prędkości obrotowej silnika: min⁻¹
 Podczas jazdy: dB(A)
47. Poziom emisji spalin ^(g): Euro
 Inne akty prawne:
49. Emisja CO₂/zużycie paliwa/zużycie energii elektrycznej ^(h):
 1. wszystkie rodzaje napędu z wyjątkiem pojazdów wyłącznie elektrycznych
	Emisja CO ₂	Zużycie paliwa
Cykl łączony:	... g/km	... l/100 km/m ³ /100 km ⁽ⁱ⁾
Wartość ważona, cykl łączony	... g/km	... l/100 km
2. pojazdy wyłącznie elektryczne i pojazdy hybrydowe z napędem elektrycznym OVC
 Zużycie energii elektrycznej (wartość ważona, cykl łączony ⁽ⁱ⁾) Wh/km
52. Uwagi
53. Informacje dodatkowe (przebieg ^(j), ...)

Uwagi wyjaśniające do załącznika VI, wzór D:

- ⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.
- ⁽²⁾ Nieobowiązkowe.
- ^(d) Pozycja ta jest wypełniana jedynie w przypadku, gdy pojazd ma dwie osie.
- ^(e) Masa ta oznacza rzeczywistą masę pojazdu w warunkach, o których mowa w pkt 2.6 załącznika I.
- ^(f) W przypadku pojazdów hybrydowych z napędem elektrycznym wskazać moc dla obu napędów.
- ^(g) Stosuje się kody opisane w załączniku II sekcja C.
- ^(h) Wskazać kolor lub kolory należące do następujących kolorów podstawowych: biały, żółty, pomarańczowy, czerwony, fioletowy, niebieski, zielony, szary, brązowy lub czarny.
- ⁽ⁱ⁾ Z wyłączeniem siedzeń przeznaczonych do wykorzystania jedynie w czasie postoju pojazdu i liczby miejsc przystosowanych do przewozu wózków inwalidzkich.
- ^(j) Dodać liczbę poziomą Euro i, jeżeli dotyczy, znak odpowiadający przepisom zastosowanym w odniesieniu do homologacji typu.
- ^(h) Powtórzyć dla różnych paliw, które mogą być stosowane."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 184/2011

z dnia 25 lutego 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków, podrzędnych gatunków ptaków i innych ptaków ozdobnych i łownych (posiadacz zezwolenia Calpis Co. Ltd. Japonia, reprezentowany przez Calpis Co. Ltd. Europe Representative Office)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewiduje się udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków i podrzędnych gatunków ptaków, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.

(4) Zezwolono na stosowanie *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) przez dziesięć lat – u kurcząt rzeźnych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1444/2006 ⁽²⁾, a u prosiąt odsadzonych od maciory rozporządzeniem Komisji (UE) nr 333/2010 ⁽³⁾.

(5) Przedłożono nowe dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie tego preparatu u kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków i podrzędnych gatunków ptaków. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 5 października 2010 r. ⁽⁴⁾, że *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) w proponowanych warunkach stosowania nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może poprawiać przyrost masy u gatunków, dla których jest przeznaczony. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

(6) Ocena *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 23.4.2010, s. 19.

⁽⁴⁾ The EFSA Journal 2010, 8(10):1867.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Załącznik

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1820	Calpis Co. Ltd. Japonia, reprezentowany przez Calpis Co. Ltd. Europe Representative Office, Francja	Bacillus subtilis C-3102 (DSM 15544)	Skład dodatku	Kurczęta odchowywane na kury nioski	—	5 × 10 ⁸	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.	18 marca 2021 r.
			Preparat Bacillus subtilis C-3102 DSM 15544 o minimalnej zawartości 1 × 10 ¹⁰ CFU/g			Indyki, podrzędne gatunki ptaków i inne ptaki ozdobne i łowne			
			Charakterystyka substancji czynnej					2. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	
			Zdolne do życia przetrwalniki Bacillus subtilis C-3102 (DSM 15544)					3. Może być stosowany w paszy zawierającej następujące kokcydiostatyki, w przypadkach gdy zostały one dopuszczone: dekokwinat, sól sodową monenzyny, chlorowodorek robenidyny, diklazuril, sól sodową lasalocidu, halofuginon, narazynę, sól sodową salinomycyny, maduramycynę amonu, narazynę-nikarbazyne, sól sodową semduramycyny lub nikarbazyne.	
			Metody analityczne ⁽¹⁾						
			Oznaczanie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na agarze tryptonowo-sojowym po uprzednim ogrzaniu próbek paszy						
			Identyfikacja: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE)						

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 185/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 499/96 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa oraz żywe konie pochodzące z Islandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 499/96 z dnia 19 marca 1996 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rybołówstwa i żywe konie pochodzące z Islandii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2009 r. zakończyły się negocjacje w sprawie protokołu dodatkowego do umowy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii dotyczącym szczególnych przepisów obowiązujących w latach 2009–2014 odnośnie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa, zwanego dalej „protokołem dodatkowym”.
- (2) Podpisanie w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowe stosowanie protokołu dodatkowego zatwierdzono decyzją Rady 2010/674/UE z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Unią Europejską, Islandią, Liechtensteinem i Norwegią w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014, umowy między Unią Europejską a Norwegią w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014, protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014 i protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Norwegią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014⁽²⁾.
- (3) Protokół dodatkowy przewiduje nowe roczne bezpłatne kontyngenty taryfowe na przywóz do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Islandii.
- (4) Zgodnie z protokołem dodatkowym, ilości w ramach bezpłatnych kontyngentów taryfowych za okres 12 miesięcy od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2010 r. zostaną przydzielone na drugi okres obowiązywania kontyngentu. Ponadto ilości niewykorzystane w ramach kontyngentów taryfowych na niektóre produkty na okres obowiązywania kontyngentu od dnia

1 marca 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. powinny zostać przeniesione do odpowiedniego kontyngentu taryfowego na okres obowiązywania od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r.

- (5) Aby wprowadzić w życie kontyngenty taryfowe przewidziane w protokole dodatkowym, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 499/96.
- (6) Należy zastąpić obecne odniesienie do cen *franco* granica w rozporządzeniu (WE) nr 499/96 odniesieniem do zadeklarowanej wartości celnej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽³⁾ oraz określić, że aby wspomniane produkty kwalifikowały się do korzystania z preferencji taryfowych ustanowionych w protokole dodatkowym, zadeklarowana wartość celna musi być przynajmniej równa cenie referencyjnej już ustalonej lub do ustalenia zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem.
- (7) Protokół nr 3 do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii, definiujący pojęcie produktów pochodzących i ustalający metody w zakresie współpracy administracyjnej, został zmieniony decyzją nr 2/2005 Wspólnego Komitetu WE-Islandia z dnia 22 grudnia 2005 r.⁽⁴⁾. Należy zatem jasno określić, że stosuje się Protokół nr 3 zmieniony w 2005 r.
- (8) W ramach Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Islandii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi przyznanych na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zatwierdzonego decyzją Rady 2007/138/WE⁽⁵⁾ zliberalizowano dwustronny handel żywymi końmi pomiędzy Unią Europejską a Islandią bez ograniczeń ilościowych. Z tego powodu kontyngent taryfowy na żywe konie ustanowiony w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 499/96 jest zbędny.
- (9) Mając na uwadze zachowanie przejrzystości i uwzględniając zmiany kodów Nomenklatury scalonej ustanowione w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽⁶⁾, jak również zmiany podpodziałów Taric, należy w całości zastąpić załącznik do rozporządzenia (WE) nr 499/96.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 23.3.1996, s. 8.⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 9.11.2010, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 18.5.2006, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, s. 28.⁽⁶⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 499/96.
- (11) Zgodnie z decyzją 2010/674/UE nowe kontyngenty taryfowe na niektóre ryby i produkty rybołówstwa muszą mieć zastosowanie od dnia 1 marca 2011 r. Niniejsze rozporządzenie należy więc stosować, począwszy od tej samej daty.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 499/96 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„otwierające i ustalające zarządzanie unijnymi kontyngentami taryfowymi na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Islandii”;

- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Produkty pochodzące z Islandii, wymienione w załączniku, wprowadzane do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej, kwalifikują się do zwolnienia z cła w ramach kontyngentów taryfowych podczas okresów ich obowiązywania i zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przywóz ryb oraz produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku kwalifikuje się do objęcia kontyngentami o których mowa w ust. 1, tylko jeśli zadeklarowana wartość celna jest co najmniej równa ustalonej cenie referencyjnej lub cenie referencyjnej, która zostanie ustalona zgodnie z art. 29 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*).

3. Stosuje się postanowienia Protokołu nr 3 do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii, definiującego pojęcie produktów pochodzących i ustalającego metody w zakresie współpracy administracyjnej, ostatnio zmienionego decyzją nr 2/2005 Wspólnego Komitetu WE-Islandia z dnia 22 grudnia 2005 r. (**).

4. Prawo skorzystania z kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.0792 i 09.0812 nie przysługuje w odniesieniu do towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca.

(*) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22

(**) Dz.U. L 131 z 18.5.2006, s. 1.”;

- 3) w art. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże art. 308c ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 nie stosuje się do kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.0810, 09.0811 i 09.0812.”;

- 4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Jeżeli kontyngenty taryfowe o numerach porządkowych 09.0810, 09.0811 i 09.0812 nie zostaną w pełni wykorzystane w okresie ich obowiązywania od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r., pozostała ilość przenosi się do odpowiednich kontyngentów taryfowych obowiązujących od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r.

Możliwość wykorzystywania kontyngentów taryfowych obowiązujących od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. wygasa drugiego dnia roboczego Komisji następującego po dniu 1 września 2011 r. Następnego dnia roboczego niewykorzystane ilości z tych kontyngentów będą dostępne w ramach odpowiednich kontyngentów taryfowych obowiązujących od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r.

Począwszy od drugiego dnia roboczego Komisji następującego po dniu 1 września 2011 r., nie jest możliwe wsteczne wykorzystanie i zwroty w przypadku poszczególnych kontyngentów obowiązujących od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r.”;

- 5) załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej treść opisu produktów należy rozumieć jedynie jako wskazówkę, a system preferencyjny jest ustalany, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN w ich brzmieniu w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia. O ile wskazane są kody ex CN, system preferencyjny należy określić poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego opisu.

Nr porządkowy	Kod CN	Podpodział TARIC	Opis produktów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna w ramach kontyngentu (%)
09.0792	ex 0303 51 00	10 20	Śledzie z gatunku <i>Clupea harengus</i> lub <i>Clupea pallasii</i> , zamrożone, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu, do produkcji przemysłowej ^(a) ⁽¹⁾	od 1.1 do 31.12	950	0
09.0812	0303 51 00		Śledzie z gatunku <i>Clupea harengus</i> i <i>Clupea pallasii</i> , zamrożone, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu ⁽¹⁾	od 1.3.2011 r. do 30.4.2011 r. od 1.5.2011 r. do 30.4.2012 r. od 1.5.2012 r. do 30.4.2013 r. od 1.5.2013 r. do 30.4.2014 r.	1 900 950 950 950	0
09.0793	0302 12 00 0304 19 13 0304 29 13		Łosoś pacyficzny (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> i <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), łosoś atlantycki (<i>Salmo salar</i>) i głowacia (<i>Hucho hucho</i>)	od 1.1 do 31.12	50	0
09.0794	0302 23 00 0302 29 ex 0302 69 82 0303 32 00 0303 62 00 0303 79 98 0304 19 01 0304 19 03 0304 19 18	10	Sola (<i>Solea</i> spp.), świeża lub schłodzona, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304 Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.) i pozostałe płastugi, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304 Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>), świeży lub schłodzony, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304 Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>), zamrożona, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304 Antar (<i>Dissostichus</i> spp.) i pozostałe ryby morskie, zamrożone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304 Filety z okonia nilowego (<i>Lates niloticus</i>), pangie (<i>Pangasius</i> spp.) i innych ryb słodkowodnych, świeże lub schłodzone	od 1.1 do 31.12	250	0

Nr porządkowy	Kod CN	Podział TARIC	Opis produktów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna w ramach kontyngentu (%)
	0304 19 33		Filety z czarniaka (<i>Pollachius virens</i>), świeże lub schłodzone			
	0304 19 35		Filety z karmazyna (<i>Sebastes</i> spp.) świeże lub schłodzone			
	0304 11 10 0304 12 10		Filety z miecznika (<i>Xiphias gladius</i>) i z antara (<i>Dissostichus</i> spp.) świeże lub schłodzone			
	ex 0304 19 39	10 20 60 70 75 80 85 90	Pozostałe filety rybne, w wyłączeniu filetów ze śledzia i makreli, świeże lub schłodzone			
	0304 11 90 0304 12 90 0304 19 99		Pozostałe mięso rybne (nawet rozdrobnione), świeże lub schłodzone			
	0304 29 01 0304 29 03 0304 29 05 0304 29 18		Zamrożone filety z okonia nilowego (<i>Lates niloticus</i>), pangia (<i>Pangasius</i> spp.), tilapii (<i>Oreochromis</i> spp.) i pozostałych ryb słodkowodnych			
	0304 99 31		Zamrożone mięso dorsza gatunku <i>Gadus macrocephalus</i>			
	0304 99 33		Zamrożone mięso dorsza gatunku <i>Gadus morhua</i>			
	0304 99 39		Zamrożone mięso dorsza gatunku <i>Gadus ogac</i> i zamrożone mięso ryb z gatunku <i>Boreogadus saida</i>			
	0304 99 41		Zamrożone mięso czarniaka (<i>Pollachius virens</i>)			
	ex 0304 99 51	11 15	Zamrożone mięso morskich (Merlucius spp.)			
	0304 99 71		Zamrożone mięso błękitka (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>)			
	ex 0304 99 99	20 25 30 40 50 60 65 69 70 81 89 90	Pozostałe zamrożone mięso rybne z wyłączeniem mięsa makreli			

Nr porządkowy	Kod CN	Podział TARIC	Opis produktów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna w ramach kontyngentu (%)
09.0811	0304 19 35		Filety z karmazyna (<i>Sebastes</i> spp.) świeże lub schłodzone	od 1.3.2011 r. do 30.4.2011 r. od 1.5.2011 r. do 30.4.2012 r. od 1.5.2012 r. do 30.4.2013 r. od 1.5.2013 r. do 30.4.2014 r.	1 500 750 750 750	0
09.0795	0305 61 00		Śledzie (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), solone, ale niesuszone ani niewędzone oraz śledzie w solance	od 1.1 do 31.12	1 750	0
09.0796	0306 19 30		Zamrożony homarzec (neczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)	od 1.1 do 31.12	50	0
09.0810	0306 19 30		Zamrożony homarzec (neczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)	od 1.3.2011 r. do 30.4.2011 r. od 1.5.2011 r. do 30.4.2012 r. od 1.5.2012 r. do 30.4.2013 r. od 1.5.2013 r. do 30.4.2014 r.	1 040 520 520 520	0
09.0797	1604 12 91 1604 12 99		Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane śledzie, całe lub w kawałkach, ale niezmielone	od 1.1 do 31.12	2 400	0
09.0798	1604 19 98 ex 1604 20 90	20 30 35 50 60 90	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane ryby, całe lub w kawałkach, ale niezmielone Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane ryby, z wyłączeniem śledzi i makreli	od 1.1 do 31.12	50	0

(^e) Objęcie niniejszą podpozycją podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (zob. art. 291–300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1)).

(^f) Jako że od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca stawka celna KNU wynosi zero, z kontyngentu taryfowego nie mogą korzystać towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym okresie.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 186/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008
dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 689/2008 wdraża konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami, podpisaną w dniu 11 września 1998 r. i zatwierdzoną, w imieniu Wspólnoty, decyzją Rady 2003/106/WE⁽²⁾.
- (2) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 należy zmienić w celu uwzględnienia działań regulacyjnych w odniesieniu do niektórych chemikaliów, podjętych na podstawie dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽³⁾, dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽⁵⁾.
- (3) Substancja chloran nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG; substancja chloran nie została włączona jako substancja czynna do załączników I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE, skutkiem czego zakazano stosowania chloranu jako pestycydu, a zatem substancję tę należy dodać do wykazów chemikaliów zawartych w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.
- (4) Substancje benfurakarb, kadusafos, karbofuran i tricyklazol nie zostały włączone jako substancje czynne

do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego zakazano stosowania tych substancji czynnych jako pestycydów, a zatem substancje te należy dodać do wykazów chemikaliów zawartych w części 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008. Włączenie tych substancji do części 2 załącznika I zostało zawieszone ze względu na nowy wniosek o zatwierdzenie zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG złożony na podstawie art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽⁶⁾. Ten nowy wniosek został wycofany przez wnioskodawców, skutkiem czego ustała przyczyna zawieszenia dodania substancji do części 2 załącznika I. Substancje benfurakarb, kadusafos, karbofuran i tricyklazol należy zatem dodać do wykazu chemikaliów zawartego w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.

- (5) Substancja metomyl została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego nie jest już zakazane stosowanie metomylu w podkategorii „pestycydy z grupy środków ochrony roślin”. Należy zatem zmienić pozycję w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008, tak aby uwzględnić tę zmianę.
- (6) Substancja malation została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, skutkiem czego nie jest już zakazane stosowanie malationu w podkategorii „pestycydy z grupy środków ochrony roślin”; substancja malation nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE, skutkiem czego zakazano stosowania malationu w podkategorii „pozostałe pestycydy w tym produkty biobójcze”. Należy zatem zmienić pozycję w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008, tak aby uwzględnić te zmiany.
- (7) Złożono nowy wniosek na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 w odniesieniu do substancji czynnej flurprimidol, który będzie wymagać podjęcia nowej decyzji dotyczącej włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG; należy zatem skreślić flurprimidol z wykazu chemikaliów zawartego w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008. Decyzja o dodaniu do wykazu chemikaliów zawartego w części 2 załącznika I nie powinna być podjęta zanim nie będzie dostępna nowa decyzja dotycząca statusu wymienionej substancji w świetle dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

- (8) Pozycje w częściach 1 i 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 dotyczące substancji parakwat nie są spójne i wystarczająco jasne odnośnie do kodów, zatem należy je zmienić wprowadzając najodpowiedniejsze kody.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008.
- (10) W celu zapewnienia państwom członkowskim i przemysłowi wystarczającego czasu na podjęcie koniecznych środków stosowanie niniejszego rozporządzenia należy odroczyć.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 689/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pozycję w brzmieniu:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Chloran +	7775-09-9	231-887-4	2829 11 00	p(1)	b”	
	10137-74-3	233-378-2	2829 19 00			

b) pozycja dotycząca parakwatu otrzymuje brzmienie:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Parakwat +	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p(1)	b”	
	1910-42-5	217-615-7				
	2074-50-2	218-196-3				

c) pozycja dotycząca malionu otrzymuje brzmienie:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Malation	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b”	

d) pozycja dotycząca metomyłu otrzymuje brzmienie:

Chemikalia	Nr CAS	Nr Eines	Kod CN	Podkategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)	Państwa, dla których nie jest wymagane powiadomienie
„Metomyl	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b”	

2) w części 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pozycje w brzmieniu:

Chemikalia	NR CAS	Nr Eines	Kod CN	Kategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)
„Benfurakarb	82560-54-1	nd.	2932 99 00	p	b
Kadusafos	95465-99-9	nd.	2930 90 99	p	b
Karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Chloran	7775-09-9	231-887-4	2829 11 00	p	b
	10137-74-3	233-378-2	2829 19 00		
Tricyklazol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b”

b) pozycja dotycząca parakwatu otrzymuje brzmienie:

Chemikalia	NR CAS	Nr EINECS	Kod CN	Kategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)
„Parakwat	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p	b”
	1910-42-5	217-615-7			
	2074-50-2	218-196-3			

c) skreśla się pozycję w brzmieniu:

Chemikalia	NR CAS	Nr EINECS	Kod CN	Kategoria (*)	Ograniczenie zastosowania (**)
„Flurprimidol	56425-91-3	n.d.	2933 59 95	p	b”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 187/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia („wykaz”), w miejscach wprowadzenia na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (2) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 wspomniany wykaz poddaje się regularnemu, co najmniej kwartalnemu, przeglądowi, uwzględniając przynajmniej źródła informacji wymienione w tym artykule.
- (3) Występowanie i znaczenie incydentów związanych z żywnością zgłaszanych poprzez system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF), ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii w państwach trzecich oraz kwartalne sprawozdania dotyczące przesyłek pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, przedkładane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 669/2009, wskazują na potrzebę dokonania zmiany wykazu.
- (4) W szczególności należy usunąć z wykazu pozycje dotyczące towarów, w odniesieniu do których wymienione wyżej źródła informacji wskazują na ogólnie zadowalającą poziom zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa przewidzianymi w unijnym prawie i w odniesieniu do których nie jest już uzasadniony zwiększony poziom kontroli urzędowych.

- (5) Należy ponadto dodać do wykazu inne towary, co do których wymienione wyżej źródła informacji wskazują na pewien stopień braku zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa, co uzasadnia wprowadzenie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych.
- (6) Podobnie należy dokonać w wykazie zmian polegających na zmniejszeniu częstotliwości kontroli urzędowych towarów, w odniesieniu do których wymienione wyżej źródła informacji wskazują na ogólną poprawę poziomu zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa przewidzianymi w unijnym prawie i w odniesieniu do których nie jest już uzasadniony zwiększony poziom kontroli urzędowych.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie niektóre pozycje dotyczące przywozu z Chin, Republiki Dominikańskiej, Indii i Republiki Południowej Afryki.
- (8) W interesie jasności prawa unijnego należy także doprecyzować w wykazie pozycje dotyczące przywozu papryki z Republiki Dominikańskiej oraz papryki słodkiej z Turcji.
- (9) Zmiany w wykazie dotyczące usunięcia odniesień do towarów oraz zmniejszenia częstotliwości kontroli powinny zacząć obowiązywać możliwie jak najszybciej, ponieważ pierwotne wymogi bezpieczeństwa zostały spełnione. Zmiany te powinny zatem obowiązywać od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Z uwagi na liczbę zmian, jakie trzeba wprowadzić w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009, właściwe jest zastąpienie go tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 669/2009.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2011 r.

Następujące zmiany w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

a) usunięcie następujących pozycji dotyczących:

- (i) pierwiastków śladowych z Chin;
- (ii) owoców mango z Republiki Dominikańskiej;
- (iii) następujących pasz i żywności z Wietnamu:

— orzeszki ziemne w łupinkach,

— orzeszki ziemne łuskane,

— masło orzechowe,

— orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób;

b) zmiany częstotliwości kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych w odniesieniu do następującej żywności ze wszystkich państw trzecich:

- (i) chili (*Capsicum annuum*), owoce rozgniatane lub mielone;
- (ii) produktów zawierających chili (curry);
- (iii) *Curcuma longa* (*kurkuma*);
- (iv) czerwonego oleju palmowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

A) Pasze i żywność nie pochodzące od zwierząt, podlegające wzmożonym kontrolom urzędowym w wyznaczonych miejscach wprowadzenia

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 1202 10 90 — 1202 20 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	Argentyna	Aflatoksyny	10
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 1202 10 90 — 1202 20 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	Brazylia	Aflatoksyny	10
Suszony makaron (nitki) <i>(Żywność)</i>	ex 1902	Chiny	Glin	10
— Wspięga chińska (<i>Vigna sesquipedalis</i>) — Przepękla ogórkowata (<i>Momordica charantia</i>) — Tykwa pospolita (<i>Lagenaria siceraria</i>) — Papryka (<i>Capsicum</i> spp.) — Bakłażan <i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — ex 0709 90 90; ex 0710 80 95 — ex 0709 90 90; ex 0710 80 95 — 0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	Republika Dominikańska	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie GC-MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽³⁾	50
— Pomarańcze (świeże lub suszone) — Brzoskwinie — Granaty — Truskawki — Fasola szparagowa <i>(Żywność – świeże owoce i warzywa)</i>	— 0805 10 20; 0805 10 80 — 0809 30 90 — ex 0810 90 95 — 0810 10 00 — ex 0708 20 00	Egipt	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie GC-MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽⁷⁾	10

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe (Pasze i żywność)	— 1202 10 90 — 1202 20 00 — 2008 11 10	Ghana	Aflatoksyny	50
Liście curry (<i>Bergera</i> / <i>Murraya koenigii</i>) (Żywność – świeże zioła)	ex 1211 90 85	Indie	Pozostałości pestycydów badane metodami multi- residue na podstawie GC- MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽²⁾	10
— Chili (<i>Capsicum annuum</i>), całe owoce — Chili (<i>Capsicum annuum</i>), owoce rozgniatane lub mielone — Produkty zawierające chili (curry) — Gałka muszkatołowa (<i>Myristica fragrans</i>) — Kwiat muszkatołowy (macis) (<i>Myristica fragrans</i>) — Imbir (<i>Zingiber officinale</i>) — Curcuma longa (<i>kurkuma</i>) (Żywność – suszone przyprawy)	— ex 0904 20 10 — ex 0904 20 90 — 0910 91 05 — 0908 10 00 — 0908 20 00 — 0910 10 00 — 0910 30 00	Indie	Aflatoksyny	50
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób (Pasze i żywność)	— 1202 10 90 — 1202 20 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	Indie	Aflatoksyny	20
Ketmia jadalna (Żywność)	ex 0709 90 90	Indie	Pozostałości pestycydów badane metodami multi- residue na podstawie GC- MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽²⁾	10
Arbuz (<i>egusi</i> , <i>Citrullus lanatus</i>) pestki i produkty pochodne (Żywność)	ex 1207 99 97; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99;	Nigeria	Aflatoksyny	50
Ryż Basmati przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi (Żywność – ryż biały)	ex 1006 30	Pakistan	Aflatoksyny	20

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
— Chili (<i>Capsicum annuum</i>), całe owoce	— ex 0904 20 10	Peru	Aflatoksyny i ochratoksyna A	10
— Chili (<i>Capsicum annuum</i>), owoce rozgniatane lub mielone	— ex 0904 20 90			
(Żywność – suszone przyprawy)				
— Orzeszki ziemne w łupinkach	— 1202 10 90	Republika Południowej Afryki	Aflatoksyny	10
— Orzeszki ziemne łuskane	— 1202 20 00			
— Masło orzechowe	— 2008 11 10			
— Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98			
(Pasze i żywność)				
— Liście kolendry	— ex 0709 90 90	Tajlandia	Salmonella ⁽⁶⁾	10
— Bazylia (pospolita, azjatycka)	— ex 1211 90 85			
— Mięta	— ex 1211 90 85			
(Żywność – świeże zioła)				
— Liście kolendry	— ex 0709 90 90	Tajlandia	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie GC-MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽⁴⁾	20
— Bazylia (pospolita, azjatycka)	— ex 1211 90 85			
(Żywność – świeże zioła)				
— Wspięga chińska (<i>Vigna sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	Tajlandia	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie GC-MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽⁴⁾	50
— Bakłażan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95			
— Warzywa kapustne	— 0704; ex 0710 80 95			
(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)				
— Papryka słodka (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59	Turcja	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie GC-MS i LC-MS lub metodami single-residue ⁽⁸⁾	10
— Cukinia	— 0709 90 70; ex 0710 80 95			
— Pomidory	— 0702 00 00; 0710 80 70			
(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)				
Gruszki	0808 20 10; 0808 20 50	Turcja	Pestycyd: amitraz	10
(Żywność)				
Winogrona suszone	0806 20	Uzbekistan	Ochratoksyna A	50
(Żywność)				

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
— Chili (<i>Capsicum annuum</i>), owoce rozgniatane lub mielone	— ex 0904 20 90	Wszystkie państwa trzecie	Barwniki Sudan	10
— Produkty zawierające chili (curry)	— 0910 91 05			
— Curcuma longa (<i>kurkuma</i>)	— 0910 30 00			
(Żywność – suszone przyprawy)				
— Czerwony olej palmowy	— ex 1511 10 90			
(Żywność)				

(¹) Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony »ex« (np. ex 1006 30: obejmuje jedynie ryż Basmati przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi).

(²) W szczególności pozostałości: acefatu, metamidofosu, triazofosu, endosulfanu, monokrotofosu.

(³) W szczególności pozostałości: amitrazu, acefatu, aldikarbu, benomylu, karbendazymu, chlorfenapyru, chloropiryfosu, CS2 (ditiokarbaminianów), diafentiuironu, diazinonu, dichlorofosu, dikofolu, dimetoanu, endosulfanu, fenamidonu, imidaklopridu, malationu, metamidofosu, metiokarbu, metomyłu, monokrotofosu, ometoatu, oksamylu, profenofosu, propikonazolu, tiabendazolu, tiakloprydu.

(⁴) W szczególności pozostałości: acefatu, karbarylu, karbendazymu, karbofuranu, chloropiryfosu, chloropiryfosu metylowego, dimetoatu, etionu, malationu, metalaksylu, metamidofosu, metomyłu, monokrotofosu, ometoatu, profenofosu, protiofosu, kwinalfosu, triadimefonu, triazofosu, dikrotofosu, EPN, triforyny.

(⁵) W szczególności pozostałości: triazofosu, oksydemetonu metylowego, chloropiryfosu, acetamipridu, tiametoksamu, klotianidyny, metamidofosu, acefatu, propargitu, monokrotofosu.

(⁶) Metoda referencyjna EN/ISO 6579 lub zatwierdzona metoda poddana walidacji w odniesieniu do metody referencyjnej, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1).

(⁷) W szczególności pozostałości: karbendazymu, cyflutryny, cyprodynilu, diazinonu, dimetoanu, etionu, fenitrotonu, fenpropatryny, fludioksonilu, heksaflumuronu, lambda-cyhalotryny, metiokarbu, metomyłu, ometoatu, oksamylu, fentoatu, tiofanatu metylowego.

(⁸) W szczególności pozostałości: metomyłu, oksamylu, karbendazymu, kłofentezyny, diafentiuironu, dimetoatu, formetanatu, malationu, procymidonu, tetradifonu, tiofanatu metylowego.

B) Definicje

Do celów niniejszego załącznika nazwa »barwniki Sudan« odnosi się do następujących substancji chemicznych:

- (i) Sudan I (numer CAS: 842-07-9);
- (ii) Sudan II (numer CAS 3118-97-6);
- (iii) Sudan III (numer CAS 85-86-9);
- (iv) Scarlet Red; lub Sudan IV (numer CAS 85-83-6)."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 188/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1**Zakres**

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 5,

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady składania i oceny wniosków o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie do dnia 26 lipca 1993 r.

Artykuł 2**Stosowanie**

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy przyjąć zasady dotyczące procedury składania i oceny wniosków o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, które wciąż nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy. Należy ustalić przede wszystkim terminy w odniesieniu do kolejnych etapów tej procedury, aby zapewnić ich szybką realizację.

1. Wnioskodawca, który chce zapewnić włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnej objętej art. 1, powinien złożyć do państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy”) wniosek w odniesieniu do tej substancji czynnej razem z pełną dokumentacją, w tym dokumentacją skróconą, jak określono w art. 3 lub naukowym uzasadnieniem o nieprzekazaniu niektórych części tej dokumentacji, wykazującą, że substancja czynna spełnia wymogi określone w art. 5 przedmiotowej dyrektywy.

(2) Po złożeniu wniosków należy wziąć pod uwagę tylko te dodatkowe informacje i tę dokumentację, o które wystąpił Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”) lub państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy oraz które zostały przedłożone w określonym terminie.

Do celów niniejszego rozporządzenia „wnioskodawca” oznacza osobę, która sama wytwarza substancję czynną lub która zleca taką produkcję innej stronie lub osobie wyznaczonej przez producenta na wyłącznego przedstawiciela w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.

(3) Jeśli chodzi o wnioski złożone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, należy zapewnić środki przejściowe. Właściwe jest zwłaszcza przedłużenie okresu, który może zostać przyznany wnioskodawcy na przedłożenie dodatkowych informacji wymaganych przez Urząd lub państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Odnosnie do takich wniosków należy następnie określić termin przekazania projektu sprawozdania z oceny sporządzonego przez Urząd oraz przekazania uwag państw członkowskich (poza państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy) i wnioskodawcy.

2. Przy składaniu wniosku wnioskodawca może, zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, żądać, by niektóre części dokumentacji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, były traktowane jako poufne. W przypadku każdego dokumentu lub każdej części dokumentu musi on wyjaśnić, dlaczego mają być one traktowane jako poufne.

Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o poufność. W odpowiedzi na wniosek o dostęp do informacji państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy podejmuje decyzję, które informacje należy traktować jako poufne.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Wnioskodawca osobno przedkłada informacje, które mają być traktowane poufnie.

Równocześnie wnioskodawca przedkłada też wszelkie wnioski o ochronę danych na podstawie art. 13 dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

Artykuł 3

Dokumentacja

1. Dokumentacja skrócona obejmuje:

- a) dane odnoszące się do jednego lub większej liczby typowych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, wykazujące spełnienie wymogów art. 5 dyrektywy 91/414/EWG;
- b) w odniesieniu do każdego z wymogów w zakresie danych dotyczących substancji czynnych, określonych w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG, podsumowania i wyniki testów i badań, nazwę ich właściciela oraz tożsamość osoby lub nazwę instytutu, który je przeprowadził;
- c) w odniesieniu do każdego z wymogów w zakresie danych dotyczących środków ochrony roślin, o których mowa w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG, podsumowania i wyniki testów i badań, nazwę ich właściciela oraz tożsamość osoby lub nazwę instytutu, który przeprowadził testy i badania odnoszące się do oceny kryteriów określonych w art. 5 tej dyrektywy, biorąc pod uwagę, że brak danych w dokumentacji, jak określono w załączniku II lub załączniku III do tej dyrektywy, wynikający z zaproponowanego zakresu typowych zastosowań, może prowadzić do wprowadzenia ograniczeń przy włączaniu do załącznika I do tej dyrektywy;
- d) listę kontrolną poświadczającą kompletność dokumentacji przewidzianej w ust. 2;
- e) powody, dla których przedłożone sprawozdania z testów i badań są konieczne dla włączenia danej substancji czynnej;
- f) ocenę wszystkich przedłożonych informacji;
- g) w stosownych przypadkach – kopię wniosku w sprawie najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub uzasadnienie dla nieprzedkładania takiej kopii wniosku.

2. Pełna dokumentacja zawiera pełen tekst poszczególnych sprawozdań z testów i badań dotyczących wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), oraz wykaz tych testów i badań.

Artykuł 4

Ocena dokumentacji pod względem kompletności

1. W ciągu trzech miesięcy od chwili otrzymania wniosku państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy sprawdza, czy dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 3, korzystając z listy kontrolnej, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d). Sprawdza

również wnioski dotyczące poufności, o których mowa w art. 2 ust. 2, oraz wykaz testów i badań przedstawionych zgodnie z art. 3 ust. 2.

2. Jeżeli brakuje jednego lub większej liczby elementów przewidzianych w art. 3, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy powiadamia o tym wnioskodawcę, wyznaczając termin, w którym należy je złożyć; okres ten nie może przekraczać trzech miesięcy.

3. Jeżeli do końca okresu, o którym mowa w ust. 2, wnioskodawca nie złoży brakujących elementów, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy informuje wnioskodawcę, Komisję i inne państwa członkowskie o odrzuceniu wniosku.

4. Jeżeli dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem zawiera wszystkie elementy określone w art. 3, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy powiadamia wnioskodawcę, Komisję, inne państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”), że przedłożony wniosek jest kompletny. Po otrzymaniu powiadomienia wnioskodawca natychmiast przekazuje dokumentację pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Urzędowi, włącznie z informacją o tym, które części dokumentacji są objęte wnioskiem o poufność, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

5. W ciągu czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, przyjmowana jest decyzja, zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, czy przedłożona dokumentacja spełnia wymogi załączników II i III tej dyrektywy (zwana dalej „decyzją o kompletności”).

Artykuł 5

Przedkładanie informacji przez strony trzecie

1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które chce przedłożyć państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy informacje, które mogłyby okazać się przydatne podczas oceny i które dotyczą w szczególności potencjalnie niebezpiecznych skutków danej substancji czynnej lub jej pozostałości dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska naturalnego, może to uczynić bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 91/414/EWG, nie później niż w terminie trzech miesięcy od opublikowania decyzji o kompletności dotyczącej substancji czynnej.

2. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy bezzwłocznie przedkłada Urzędowi i wnioskodawcy wszelkie otrzymane od stron trzecich informacje.

3. Wnioskodawca może wysłać do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy oraz do Urzędu swoje uwagi dotyczące informacji, o których mowa w ust. 2, nie później niż dwa miesiące po ich otrzymaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

Artykuł 6

Ocena państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy

1. W ciągu 12 miesięcy od daty publikacji decyzji o kompletności państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przygotowuje i przedkłada Komisji, z kopią dla Urzędu, sprawozdanie oceniające (zwane dalej „projektem sprawozdania z oceny”), czy dana substancja czynna może spełniać wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG. Jednocześnie państwo to informuje wnioskodawcę o przedłożeniu projektu sprawozdania z oceny i, w stosownych przypadkach, zwraca się do niego o bezzwłoczne przekazanie zaktualizowanej dokumentacji Urzędowi, pozostałym państwom członkowskim i Komisji.

2. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy może konsultować się z Urzędem.

3. Jeśli państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy potrzebuje dodatkowych informacji, występuje o nie do wnioskodawcy, ustalając okres ich przedłożenia nieprzekraczający sześciu miesięcy. Państwo to informuje o tym Komisję i Urząd. W przeprowadzonej ocenie państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy uwzględnia wyłącznie wymagane informacje, przedłożone w dodatkowym okresie.

W przypadkach gdy państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy występuje o dodatkowe informacje, 12-miesięczny okres na przedłożenie projektu sprawozdania z oceny, o którym mowa w ust. 1, przedłuża się o okres czasu przyznany przez to państwo na przedłożenie dodatkowych informacji. Jeśli wymagane informacje przedkładane są państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy przed zakończeniem przyznanego okresu, przedłużenie odpowiada faktycznie wykorzystanej części tego okresu.

4. W przypadku gdy wnioskodawca nie przedłożył do końca okresu, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, wszystkich dodatkowych informacji wymaganych zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy informuje wnioskodawcę, Komisję, pozostałe państwa członkowskie oraz Urząd i wskazuje brakujące elementy w projekcie sprawozdania z oceny.

5. Jeżeli po umożliwieniu wnioskodawcy wyrażenia swoich uwag Komisja stwierdzi, że wnioskodawca nie przedłożył brakujących elementów koniecznych do przeprowadzenia oceny, o których mowa w ust. 1, wówczas przyjmuje ona decyzję zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b) stanowiącą, że dana substancja czynna nie zostaje włączona do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 7

Przekazanie projektu sprawozdania z oceny i dostęp do niego

1. Urząd przekazuje wnioskodawcy oraz pozostałym państwom członkowskim projekt sprawozdania z oceny, który otrzymał od państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy, w terminie 30 dni od jego otrzymania. Jeśli Urząd nie otrzyma dokumentacji, o której mowa w art. 6 ust. 1, w ciągu tego 30-dniowego okresu przekazuje on sprawozdanie niezwłocznie po jego otrzymaniu.

Termin składania do Urzędu pisemnych uwag przez państwa członkowskie i wnioskodawcę wynosi dwa miesiące.

2. Urząd podaje do publicznej wiadomości projekt sprawozdania z oceny, wyłączając z niego jakiekolwiek informacje, których dotyczy wniosek o poufność, uzasadniony przez wnioskodawcę zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG.

Przyznaje on wnioskodawcy okres dwóch tygodni na złożenie wniosku o poufność.

Artykuł 8

Stanowisko Urzędu

1. W terminie czterech miesięcy od zakończenia okresu przyznanego na składanie pisemnych uwag Urząd zajmuje stanowisko, czy dana substancja czynna może spełniać wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG i powiadamia o tym wnioskodawcę, państwa członkowskie i Komisję oraz podaje je do publicznej wiadomości.

W odpowiednich przypadkach Urząd wypowiada się w swoim stanowisku na temat opcji dotyczących środków zmniejszających ryzyko w kontekście zamierzonych zastosowań określonych w projekcie sprawozdania z oceny.

2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza konsultacje z ekspertami, w tym z ekspertami z państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy.

W takim przypadku okres czterech miesięcy przewidziany na przyjęcie stanowiska, jak określono w ust. 1, przedłużony jest o dwa miesiące.

3. W przypadku gdy Urząd potrzebuje dodatkowych informacji określa, konsultując państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, okres nie dłuższy niż trzy miesiące, podczas którego wnioskodawca przedkłada je państwom członkowskim, Komisji i Urzędowi. Urząd informuje o tym wnioskodawcę, Komisję i państwa członkowskie. Odnosnie do wniosków, co do których decyzja o kompletności została opublikowana do dnia 31 grudnia 2005 r., okres taki wynosi maksymalnie pięć miesięcy.

4. W ciągu dwóch miesięcy od otrzymania dodatkowych informacji państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy ocenia te informacje i przedkłada Urzędowi uzupełnienie do projektu sprawozdania z oceny. Odnośnie do wniosków, co do których decyzja o kompletności została opublikowana do dnia 31 grudnia 2005 r., okres taki wynosi maksymalnie trzy miesiące.

5. W przypadku gdy Urząd wymaga dodatkowych informacji zgodnie z ust. 3, okres od dnia przedłożenia wniosku do dnia złożenia uzupełnienia do projektu sprawozdania z oceny nie jest uwzględniany w obliczeniu okresu przewidzianego na przyjęcie stanowiska, jak przewidziano w ust. 1 i 2.

6. W swoim stanowisku Urząd uwzględnia wyłącznie informacje wymagane przez siebie lub przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i przedłożone w przyznanym okresie.

7. Urząd określa format stanowiska, które zawiera szczegółowe informacje dotyczące procedury oceny i właściwości danej substancji czynnej.

Artykuł 9

Przedstawienie projektu aktu prawnego

1. Najpóźniej sześć miesięcy od otrzymania stanowiska Urzędu Komisja przedkłada Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt (zwanemu dalej „Komitetem”) projekt sprawozdania z przeglądu do ostatecznego zatwierdzenia podczas jego posiedzenia.

Wnioskodawca ma możliwość przedłożenia uwag dotyczących projektu sprawozdania z przeglądu w terminie do 30 dni, ustalonym przez Komisję.

2. Akt prawny przyjmowany jest – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG i w oparciu o projekt sprawozdania z przeglądu oraz przy uwzględnieniu uwag przedłożonych przez wnioskodawcę w terminie ustalonym przez Komisję zgodnie z ust. 1 – pod warunkiem że:

- a) włączenie substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w odpowiednich przypadkach podlega warunkom i ograniczeniom;
- b) substancja czynna nie jest włączona do załącznika I do tej dyrektywy.

Artykuł 10

Dostęp do sprawozdania z przeglądu

Ostateczna wersja sprawozdania z przeglądu, z wyłączeniem wszelkich części, które odnoszą się do informacji poufnych

zawartych w dokumentacji i uznanych za takie, zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, jest podawana do publicznej wiadomości.

Artykuł 11

Środki tymczasowe

1. Artykuły 2, 3 oraz art. 4 ust. 1 nie mają zastosowania do wniosków o włączenie substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, odnośnie do których państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy otrzymało wniosek do dnia 17 marca 2011 r., ale który nie został do tego dnia poddany ocenie pod względem kompletności.

Dla takich wniosków państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przeprowadza ocenę pod względem kompletności zgodnie z art. 4 ust. 1 najpóźniej do dnia 18 czerwca 2011 r.

2. Artykuły 2, 3 i 4 nie mają zastosowania do wniosków o włączenie substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, odnośnie do których przekazano dokumentację Komitetowi zgodnie z art. 6 ust. 2 przedmiotowej dyrektywy do dnia 17 marca 2011 r., ale odnośnie do którego do tego dnia nie podjęto decyzji o kompletności.

Odnośnie do takich wniosków przyjmuje się decyzję o kompletności zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG do dnia 18 lipca 2011 r.

3. Artykuły 2, 3 i 4 nie mają zastosowania do wniosków o włączenie substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, co do których przyjęto decyzję o kompletności, która nie została jednak opublikowana do dnia 17 marca 2011 r.

4. Artykuły 2–6 nie mają zastosowania do wniosków o włączenie substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, co do których opublikowano decyzję o kompletności do dnia 17 marca 2011 r., ale co do których do tego dnia nie przedłożono Komisji projektu sprawozdania z oceny.

W przypadku takich wniosków państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przygotowuje i przedkłada Komisji projekt sprawozdania z oceny (z kopią do Urzędu) do dnia 18 marca 2012 r. Jednocześnie państwo to informuje wnioskodawcę o przedłożeniu projektu sprawozdania z oceny i, w stosownych przypadkach, zwraca się do niego o bezzwłoczne przekazanie zaktualizowanej dokumentacji Urzędowi, pozostałym państwom członkowskim i Komisji. Artykuł 6 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

5. Nie stosuje się artykułów 2–6 oraz art. 7 ust. 1 akapit pierwszy do wniosków, co do których Urząd otrzymał projekt sprawozdania z oceny, ale którego nie przekazał wnioskodawcy ani pozostałym państwom członkowskim do wyrażenia uwag do dnia 17 marca 2011 r.

6. W drodze odstępstwa od ust. 5 dla wniosków, co do których przedłożono Komisji i Urzędowi projekt sprawozdania z oceny najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., nie stosuje się art. 2–6 ani art. 7 ust. 1 akapit pierwszy. Do powyższych przypadków zastosowanie ma następująca procedura.

Do dnia 18 kwietnia 2011 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy zwraca się do wnioskodawcy, aby poinformować to państwo członkowskie i Urząd, w ciągu miesiąca, w przypadku gdy wnioskodawca uważa, iż dostępne są informacje, które nie zostały przekazane do celów przygotowania projektu sprawozdania z oceny i które mogą wpłynąć na wyniki oceny; powinien on poinformować o charakterze takich informacji i ich możliwym wpływie na ocenę.

W ciągu dwóch miesięcy od otrzymania odpowiedzi wnioskodawcy Urząd decyduje, czy informacje te mogą wpłynąć na wynik oceny. Jeśli tak, Urząd bezzwłocznie prosi państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy o zwrócenie się do wnioskodawcy o przedłożenie tych informacji. W razie potrzeby państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy dokonuje aktualizacji projektu sprawozdania z oceny w świetle przekazanych informacji.

Urząd ustala okres czasu nieprzekraczający sześć miesięcy, aby państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przygotowało i przedłożyło Komisji (z kopią do Urzędu) zaktualizowany projekt sprawozdania z oceny. Jednocześnie państwo to informuje wnioskodawcę o przedłożeniu projektu sprawozdania z oceny i, w stosownych przypadkach, zwraca się do niego o bezzwłoczne przekazanie zaktualizowanej dokumentacji Urzędowi, pozostałym państwom członkowskim i Komisji. Artykuł 6 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio, w związku z czym okres, o którym mowa w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy, nie przekracza trzech miesięcy.

7. Komisja określa i publikuje na swojej stronie internetowej daty przekazywania projektów sprawozdań z oceny, o których mowa w ust. 5 i 6. W przypadku aktualizacji projektu sprawozdania z oceny, przewidzianej w ust. 6, jest on przekazywany po aktualizacji. Komisja ustala jednocześnie i publikuje na swojej stronie internetowej daty zgłaszania uwag do sprawozdania.

Artykuł 12

Oplaty

1. Państwa członkowskie mogą odzyskiwać koszty związane z wszelkimi pracami przeprowadzanymi w ramach niniejszego rozporządzenia poprzez opłaty lub należności.

2. W stosunku do opłat lub należności, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają:

- a) ich ustanowienie w sposób przejrzysty; oraz
- b) ich odpowiadanie rzeczywistym łącznym kosztom przeprowadzonych prac z wyjątkiem przypadków, gdy obniżenie opłat i należności leży w interesie publicznym.

Artykuł 13

Inne obciążenia, należności lub opłaty

Przepisy art. 12 pozostają bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do zachowania lub wprowadzenia zgodnie z Traktatem należności, obciążeń lub opłat w odniesieniu do udzielania zezwoleń, wprowadzania do obrotu i stosowania oraz kontrolowania substancji czynnych oraz środków ochrony roślin, innych niż opłata przewidziana w tym artykule.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 189/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****zmieniające załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

zachowania pewności prawa unijnego należy zmienić załącznik VII do przedmiotowego rozporządzenia, tak aby okres odroczenia rozpoczynał się od daty potwierdzenia przypadku indeksowego.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

(4) Ponadto ze wstępnych wyników badania⁽²⁾ przeprowadzonego w lipcu 2010 r. przez władze Cypru pod nadzorem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej (EURL) ds. TSE wynika, że kozy być może posiadają genetyczną odporność na trzęsawkę. Ostatecznych wyników badania można się jednak spodziewać najwcześniej w drugim półroczu 2012 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u zwierząt. Ma ono zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a także, w pewnych określonych przypadkach, do ich wywozu.

(2) W rozdziale A załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowiono środki zwalczania, które należy zastosować w następstwie potwierdzenia TSE u owiec i kóz. W przypadku potwierdzenia u owiec lub kóz TSE innych niż gąbczasta encefalopatia bydła (BSE) środki zwalczania polegają na zabiciu i całkowitym zniszczeniu wszystkich zwierząt w gospodarstwie lub zabiciu i całkowitym zniszczeniu owiec w gospodarstwie genetycznie podatnych na trzęsawkę oraz na zabiciu i całkowitym zniszczeniu wszystkich kóz w gospodarstwie, jako że u kóz nie stwierdzono odporności genetycznej na trzęsawkę.

(3) W rozdziale A załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 przewidziano również, że państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami opóźnić zniszczenie zwierząt o maksymalnie pięć lat hodowlanych. W przypadku owiec lub kóz utrzymywanych w celu produkcji mleka z zamiarem wprowadzania go do obrotu zabicie i zniszczenie zwierząt może jednak zostać opóźnione o maksymalnie 18 miesięcy. W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 nie określono daty początku wspomnianego okresu 18 miesięcy. Dla

(5) Jeżeli wyniki tego badania potwierdzą istnienie odporności na trzęsawkę, można uznać za stosowną zmianę, od stycznia 2013 r., rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w celu wyłączenia odpornych na trzęsawkę kóz z grupy zwierząt objętych wymogiem zabicia i całkowitego zniszczenia ustanowionym w rozdziale A załącznika VII do tego rozporządzenia. Aby uniknąć niepotrzebnego zabijania i całkowitego niszczenia kóz, które mogą w niedalekiej przyszłości zostać uznane za odporne na trzęsawkę, należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2012 r. okres odroczenia odnośnie do zabijania i całkowitego niszczenia kóz w gospodarstwach, w których zwierzęta te są utrzymywane w celu produkcji mleka z zamiarem wprowadzania go do obrotu, jeżeli przypadek indeksowy został potwierdzony przed dniem 1 lipca 2011 r.

(6) Załącznik IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określa zasady przywozu do Unii żywych zwierząt, zarodków, komórek jajowych i produktów pochodzenia zwierzęcego. W rozdziale C do tego załącznika określono zasady przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego uzyskanych z bydła, owiec i kóz, w szczególności żelatyny.

(7) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 żelatyna uzyskana ze skór zdrowych przeżuwaczy nie jest poddawana ograniczeniom odnośnie do wprowadzania do obrotu na mocy niektórych przepisów tego rozporządzenia. Przywóz do Unii żelatyny uzyskanej ze skór zdrowych przeżuwaczy również nie powinien podlegać tym ograniczeniom.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/scdoc/1371.htm>

- (8) W rozdziale D załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady przywozu ubocznych produktów zwierzęcych i przetworzonych produktów pochodzenia bydłowego, owczego lub koziego.
- (9) Niektóre produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) ⁽¹⁾, nie stwarzają zagrożenia przeniesienia TSE na ludzi lub zwierzęta. Wymogi świadectwa zdrowia ustanowione w rozdziale D załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 nie powinny zatem stosować się do przywozu takich produktów.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 stosuje się od dnia 4 marca 2011 r. Dla zachowania przejrzystości i spójności prawa unijnego zmiany wprowadzone przez

niniejsze rozporządzenie w rozdziale D załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 powinno się również stosować od tej daty.

- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Punkt 2 lit. b) załącznika do niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 4 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku VII w rozdziale A wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2.3 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w przypadku gdy allel ARR nie występuje lub częstotliwość jego występowania jest niska w obrębie jednej rasy lub gospodarstwa, lub też gdy uznaje się to za konieczne celem uniknięcia chowu wsobnego, państwo członkowskie może podjąć decyzję o opóźnieniu zabicia i całkowitego zniszczenia zwierząt, o których mowa w pkt 2.3 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), o maksymalnie pięć lat hodowlanych od daty potwierdzenia przypadku indeksowego, pod warunkiem że w gospodarstwie nie występują tryki hodowlane inne niż posiadające genotyp ARR/ARR.

W przypadku kóz i owiec utrzymywanych w celu produkcji mleka z zamiarem wprowadzania go do obrotu zabicie i całkowite zniszczenie zwierząt może jednak zostać opóźnione o maksymalnie 18 miesięcy od daty potwierdzenia przypadku indeksowego, z wyjątkiem kóz, których zabicie i całkowite zniszczenie może zostać opóźnione do dnia 31 grudnia 2012 r., o ile przypadek indeksowy zostanie potwierdzony przed dniem 1 lipca 2011 r.”;

b) po pkt 2.4 dodaje się punkt w brzmieniu:

„2.5 Do czasu zabicia i całkowitego zniszczenia zwierząt, o którym mowa w pkt 2.3 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w tym zwierząt, których zabicie i całkowite zniszczenie zostało opóźnione zgodnie z pkt 2.3 lit. f), w gospodarstwie stosuje się środki ustanowione w pkt 3.1 lit. a) i b), pkt 3.2 i pkt 3.3 lit. a) i lit. b) tiret pierwsze oraz lit. d).”;

2) w załączniku IX wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale C sekcja A otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA A

Produkty

Następujące produkty pochodzenia bydłęcego, owczego lub koziego, określone w pkt 1.10, 1.13, 1.15, 7.1, 7.5, 7.6, 7.7 i 7.9 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), podlegają wymogom ustanowionym w sekcjach B, C lub D niniejszego rozdziału, w zależności od kategorii ryzyka występowania BSE, do której zaklasyfikowane jest dane państwo pochodzenia:

- mięso świeże,
- mięso mielone,
- przetwory mięsne,
- produkty mięsne,
- wytopiony tłuszcz zwierzęcy,
- skwarki,
- żelatyna inna niż uzyskana ze skór,
- przetworzone jelita.

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.”;

b) rozdział D otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ D

Przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pochodzenia bydłęcego, owczego lub koziego

SEKCJA A

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego

Niniejszy rozdział stosuje się do następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, określonych w art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (*), o ile produkty te są pochodzenia bydłęcego, owczego lub koziego:

- a) wytopionych tłuszczów uzyskanych z surowca kategorii 2, przeznaczonych do użytku jako nawozy organiczne lub dodatki do wzbogacania gleby, określonych w art. 3 pkt 22 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, lub do ich materiałów wyjściowych bądź produktów pośrednich;
- b) kości i produktów kostnych uzyskanych z surowca kategorii 2;
- c) wytopionych tłuszczów z surowca kategorii 3, przeznaczonych do użytku jako nawozy organiczne, dodatki do wzbogacania gleby lub pasza, określonych w art. 3 pkt 22 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, lub do ich materiałów wyjściowych bądź produktów pośrednich;
- d) karmy dla zwierząt domowych, w tym gryzaków dla psów;
- e) produktów z krwi;
- f) przetworzonego białka zwierzęcego;
- g) kości i produktów kostnych uzyskanych z surowca kategorii 3;
- h) żelatyny uzyskanej z materiałów innych niż skóry;
- i) produktów uzyskanych z surowca kategorii 3 i produktów pochodnych innych niż te, o których mowa w lit. c) do h), z wyłączeniem:
 - (i) skór surowych i przetworzonych;
 - (ii) żelatyny uzyskanej ze skór;
 - (iii) pochodnych tłuszczów;
 - (iv) kolagenu.

SEKCJA B

Wymogi świadectwa zdrowia

Przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pochodzenia bydłęcego, owczego lub koziego, o których mowa w sekcji A tego rozdziału, odbywa się na podstawie świadectwa zdrowia zwierząt uzupełnionego następującym zaświadczeniem:

- a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne nie zawierają ani nie zostały uzyskane z materiału szczególnego ryzyka, ani z mięsa mechanicznie oddzielonego uzyskanego z kości bydła, owiec lub kóz; zwierzęta, z których uzyskano produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nie zostały ubite po ogłuszeniu poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani zabite z zastosowaniem tej samej metody, ani ubite poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki; lub
- b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne nie zawierają i nie zostały uzyskane z materiału bydłęcego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący od zwierząt, które urodziły się, były w sposób ciągły chowane i poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym zgodnie z art. 5 ust. 2 jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE.

Oprócz wymogów określonych w lit. a) i b), przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w sekcji A, zawierających mleko lub produkty mleczne pochodzenia owczego lub koziego, przeznaczone do karmienia przeżuwaczy, odbywa się na podstawie świadectwa zdrowia uzupełnionego następującym zaświadczeniem:

c) owce i kozy, z których uzyskano te produkty, były stale utrzymywane od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata w gospodarstwie niepoddanym urzędowemu ograniczeniu przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE i które przez ostatnie trzy lata spełniały następujące wymogi:

- (i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;
- (ii) nie stwierdzono przypadku trzęsawki klasycznej lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:
 - wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały zabite i zniszczone, oraz
 - wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały zabite i zniszczone, z wyjątkiem hodowlanych tryków posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;
- (iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa, tylko jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) oraz (ii);

lub

d) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do państw członkowskich wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 546/2006 (**), owce i kozy, z których uzyskano te produkty, były stale utrzymywane od urodzenia lub przez ostatnie siedem lat w gospodarstwie niepoddanym urzędowemu ograniczeniu przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE i które przez ostatnie siedem lat spełniały następujące wymogi:

- (i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;
- (ii) nie stwierdzono przypadku trzęsawki klasycznej lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:
 - wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały zabite i zniszczone, oraz
 - wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały zabite i zniszczone, z wyjątkiem hodowlanych tryków posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;
- (iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa, tylko jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).

(*) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 94 z 1.4.2006, s. 28.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 190/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	122,2
	MA	59,4
	TN	115,9
	TR	106,3
	ZZ	101,0
0707 00 05	TR	172,7
	ZZ	172,7
0709 90 70	MA	43,9
	TR	118,3
	ZZ	81,1
0805 10 20	EG	64,0
	IL	78,2
	MA	57,3
	TN	49,3
	TR	62,1
	ZZ	62,2
0805 20 10	IL	154,2
	MA	95,3
	ZZ	124,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	EG	51,1
	IL	127,7
	JM	74,2
	MA	77,0
	PK	34,8
	TR	66,0
	US	145,5
	ZZ	80,8
0805 50 10	EG	68,7
	MA	53,4
	TR	48,5
	ZZ	56,9
0808 10 80	BR	55,2
	CA	91,7
	CN	94,9
	MK	50,2
	US	145,1
	ZZ	87,4
0808 20 50	AR	90,1
	CL	123,1
	CN	57,4
	US	125,5
	ZA	107,5
	ZZ	100,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 191/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach siódmych indywidualnych zaproszeń do składania ofert
na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach siódmych indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla zbóż oraz dla państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do siódmych indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w których przypadku termin składania ofert upłynął z dniem 23 lutego 2011 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenvica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	X	X	X
Danmark	X	X	X
Deutschland	X	182,93	X
Eesti	X	X	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	°	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	X	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	X	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	X	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	X	X
Suomi/Finland	X	181,50	X
Sverige	X	190,16	X
United Kingdom	X	°	X

— Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

° Brak ofert

X Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 192/2011**z dnia 25 lutego 2011 r.****ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania
wieprzowiny przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 68/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Analiza sytuacji wykazała, że istnieje ryzyko nadmiernej liczby wniosków o przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania wieprzowiny w ramach systemu pomocy ustanowionego w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 68/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. ustanawiającym z góry wysokość dopłat do prywatnego przechowywania wieprzowiny ⁽³⁾.

- (2) Należy zatem zawiesić stosowanie systemu ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 68/2011 oraz odrzucić przedmiotowe wnioski.

- (3) Aby zapobiec spekulacjom, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zawiesza się stosowanie rozporządzenia (UE) nr 68/2011 na okres od dnia 27 lutego 2011 r. do dnia 4 marca 2011 r. Wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są przyjmowane.

2. Niniejszym zostają odrzucone wnioski złożone po dniu 22 lutym 2011 r., w których przypadku decyzja o przyjęciu byłaby podejmowana w okresie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 29.1.2011, s. 2.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lutego 2011 r.

w sprawie ustalenia minimalnych wymagań dotyczących transgranicznego przetwarzania dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1081)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/130/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługodawcom, których usługi objęte są zakresem dyrektywy 2006/123/WE, należy zapewnić możliwość dopełnienia procedur i formalności koniecznych do podjęcia i prowadzenia działalności poprzez pojedyncze punkty kontaktowe i drogą elektroniczną. W granicach określonych w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE, przy dopełnianiu takich procedur i formalności usługodawcy nadal mogą być w niektórych przypadkach zobowiązani do przedłożenia dokumentów w oryginale bądź w formie poświadczonej kopii lub poświadzonego tłumaczenia. W takich przypadkach usługodawcy mogą być zobowiązani do przedłożenia dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy.
- (2) Decyzja Komisji 2009/767/WE z dnia 16 października 2009 r. ustanawiająca środki ułatwiające korzystanie z procedur realizowanych drogą elektroniczną poprzez „pojedyncze punkty kontaktowe” zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾ ułatwia transgraniczne posługiwanie się zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym certyfikatem kwalifikowanym, między innymi zobowiązując państwa członkowskie do przeprowadzania oceny ryzyka przed nałożeniem na usługodawców obowiązku posługiwania się takim podpisem elektronicznym oraz określając zasady akceptacji przez państwa członkowskie zaawansowanych podpisów elektronicznych weryfikowanych certyfikatem kwalifikowanym i składanych za pomocą bezpiecznego urządzenia służącego do składania podpisu elektronicznego lub bez takiego urządzenia. Decyzja 2009/767/WE nie zajmuje się jednak kwestią formatu podpisu

elektronicznego w wydawanych przez właściwe organy dokumentach, które usługodawcy muszą przedstawiać w ramach dopełniania odpowiednich procedur i formalności.

- (3) Ponieważ obecnie właściwe organy korzystają z różnych formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego w celu podpisywania wydawanych przez siebie dokumentów, państwo członkowskie otrzymujące taki dokument do przetworzenia może napotkać trudności techniczne ze względu na mnogość stosowanych formatów podpisu. Aby umożliwić usługodawcom transgraniczne dopełnienie obowiązujących ich procedur i formalności drogą elektroniczną, należy doprowadzić do sytuacji, w której państwa członkowskie posiadać będą techniczne możliwości obsługi co najmniej kilku formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego, którym opatrzone są dokumenty przekazywane im przez właściwe organy innego państwa członkowskiego. Określenie pewnej liczby formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego, które muszą być technicznie obsługiwane przez państwo członkowskie otrzymujące dokument, umożliwi większą automatyzację procedur elektronicznych i poprawi ich transgraniczną interoperacyjność.
- (4) Państwa członkowskie, których właściwe organy korzystają z innych formatów podpisu elektronicznego niż powszechnie obsługiwane, mogły wdrożyć środki umożliwiające weryfikację ich podpisów również w innych państwach. W takim przypadku, aby umożliwić państwom członkowskim otrzymującym dokumenty poleganie na takich narzędziach weryfikacji, konieczne jest udostępnienie informacji o tych narzędziach w przystępny sposób, chyba że niezbędne informacje są już zawarte bezpośrednio w dokumentach elektronicznych, podpisach elektronicznych lub elektronicznych nośnikach dokumentów.
- (5) Niniejsza decyzja nie ma wpływu na określenie przez państwa członkowskie, czym jest oryginał, poświadczona kopia lub poświadczzone tłumaczenie. Jej celem jest wyłącznie ułatwienie weryfikacji podpisów elektronicznych używanych w oryginałach, poświadczonych kopiach lub poświadczonych tłumaczeniach, które usługodawcy mogą przedkładać za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 36.

- (6) Aby umożliwić państwom członkowskim wdrożenie niezbędnych narzędzi technicznych, niniejszą decyzję powinno stosować się od dnia 1 sierpnia 2011 r.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Dyrektywy o Usługach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Format referencyjny podpisu elektronicznego

1. Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki techniczne umożliwiające im przetwarzanie elektronicznie podpisanymi dokumentów przedkładanych przez usługodawców w ramach dopełniania procedur i formalności za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych, jak przewidziano w art. 8 dyrektywy 2006/123/WE, które to dokumenty są podpisane przez właściwe organy innych państw członkowskich zaawansowanym podpisem elektronicznym XML, CMS lub PDF w formacie BES lub EPES, zgodnym ze specyfikacją techniczną przedstawioną w załączniku.

2. Państwa członkowskie, których właściwe organy podpisują dokumenty, o których mowa w ust. 1, przy użyciu innych formatów podpisu elektronicznego niż formaty, o których

mowa w tym samym ustępie, powiadają Komisję o istniejących możliwościach weryfikacji, za pomocą których pozostałe państwa członkowskie mogą weryfikować otrzymane podpisy elektroniczne w trybie *online*, nieodpłatnie i w sposób zrozumiały dla osób niebędących rodzimymi użytkownikami języka, chyba że niezbędne informacje są już zawarte w dokumencie, w podpisie elektronicznym lub w elektronicznym nośniku dokumentu. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim.

Artykuł 2

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 sierpnia 2011 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Specyfikacje zaawansowanego podpisu elektronicznego XML, CMS lub PDF, które muszą być technicznie obsługiwane przez państwo członkowskie otrzymujące dokument

W niniejszej części dokumentu słowa kluczowe MUSI (MUST, SHALL), NIE MOŻNA (MUST NOT, SHALL NOT), WYMAGANY (REQUIRED), POWINIEN (SHOULD), NIE POWINIEN (SHOULD NOT), ZALECANY (RECOMMENDED), MOŻE (MAY) i FAKULTATYWNY (OPTIONAL) należy interpretować zgodnie z RFC 2119 ⁽¹⁾.

SEKCJA 1 – XAdES-BES/EPES

Podpis jest zgodny ze specyfikacją podpisu XML opublikowaną przez W3C ⁽²⁾.

Podpis MUSI być przynajmniej w formie XAdES-BES (lub -EPES), zgodnej ze specyfikacją ETSI TS 101 903 ⁽³⁾, i zgodny ze wszystkimi wyszczególnionymi poniżej dodatkowymi specyfikacjami:

Element ds:CanonicalizationMethod, określający algorytm przekształcania na postać kanoniczną elementu SignedInfo przed dokonaniem obliczeń związanych z jego podpisaniem, może wskazywać tylko na jeden z następujących algorytmów:

Canonical XML 1.0 (pomijający komentarze): <http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Canonical XML 1.1 (pomijający komentarze): <http://www.w3.org/2006/12/xml-c14n11>

Exclusive XML Canonicalization 1.0 (pomijający komentarze): <http://www.w3.org/2001/10/xml-exc-c14n#>

Inne algorytmy ani niepomijające komentarzy wersje wyżej wymienionych algorytmów NIE POWINNY być stosowane do tworzenia podpisu, ale POWINNY być obsługiwane w celu zapewnienia możliwości weryfikacji podpisów stworzonych za ich pomocą.

Jako algorytmu funkcji skrótu NIE MOŻNA stosować MD5 (RFC 1321). Podpisujących odsyła się do obowiązujących przepisów krajowych, a na potrzeby wytycznych – do specyfikacji ETSI TS 102 176 ⁽⁴⁾ oraz do raportu ECRYPT2 D.SPA.x ⁽⁵⁾, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia dotyczące algorytmów i parametrów, które mogą być stosowane w podpisach elektronicznych.

Stosowanie przekształceń (transforms) ograniczone jest do następujących:

Przekształcenia na postać kanoniczną: zob. odpowiednie specyfikacje powyżej;

Kodowanie Base64 (<http://www.w3.org/2000/09/xmldsig#base64>);

Filtrowanie:

XPath (<http://www.w3.org/TR/1999/REC-xpath-19991116>): ze względów kompatybilności i zgodności z XMLDSig

XPath Filter 2.0 (<http://www.w3.org/2002/06/xmldsig-filter2>): jako następca XPath ze względu na problemy z wydajnością

Przekształcenie podpisu dołączonego: (<http://www.w3.org/2000/09/xmldsig#enveloped-signature>);

Przekształcenie XSLT (arkusz stylów).

Element ds:KeyInfo MUSI zawierać certyfikat X.509 v3 podpisującego (tzn. jego wartość, a nie tylko wskazanie na niego).

Podpisana właściwość podpisu „SigningCertificate” MUSI zawierać wartość skrótu (CertDigest) certyfikatu podpisującego zawartego w ds:KeyInfo oraz identyfikator wystawcy tego certyfikatu (IssuerSerial), natomiast NIE MOŻNA używać fakultatywnego URI w polu „SigningCertificate”.

Podpisana właściwość podpisu „SigningTime” jest obecna i zawiera czas UTC wyrażony w postaci xsd:dateTime (<http://www.w3.org/TR/xmlschema-2/#dateTime>).

Element DataObjectFormat MUSI być obecny i zawierać podelement MimeType.

W przypadku gdy stosowane przez państwa członkowskie podpisy elektroniczne weryfikowane są za pomocą certyfikatu kwalifikowanego, zawarte w podpisach obiekty infrastruktury klucza publicznego (łańcuchy certyfikatów, dane dotyczące unieważnienia, znaczniki czasu) są weryfikowane przy użyciu krajowej zaufanej listy publikowanej zgodnie z decyzją 2009/767/WE przez państwo członkowskie, które sprawuje nadzór nad podmiotem świadczącym usługi certyfikacyjne i będącym wystawcą certyfikatu podpisującego lub które udzieliło temu podmiotowi akredytacji.

Tabela 1 zawiera podsumowanie specyfikacji, które musi spełniać podpis XAdES-BES/EPES, aby był obsługiwany technicznie przez państwo członkowskie otrzymujące dokument.

⁽¹⁾ IETF RFC 2119: „Key words for use in RFCs to indicate Requirements Levels”.

⁽²⁾ W3C, XML Signature Syntax and Processing, (Version 1.1), <http://www.w3.org/TR/xmldsig-core1/>.

W3C, XML Signature Syntax and Processing, (Second Edition), <http://www.w3.org/TR/xmldsig-core/>

W3C, XML Signature Best Practices, <http://www.w3.org/TR/xmldsig-bestpractices/>.

⁽³⁾ ETSI TS 101 903 v1.4.1: XML Advanced Electronic Signatures (XAdES).

⁽⁴⁾ ETSI TS 102 176: Electronic Signatures and Infrastructures (ESI); Algorithms and Parameters for Secure Electronic Signatures; Part 1: Hash functions and asymmetric algorithms; Part 2: „Secure channel protocols and algorithms for signature creation devices”.

⁽⁵⁾ Najnowsza wersja: D.SPA.13 ECRYPT2 Yearly Report on Algorithms and Key sizes (2009–2010), z dnia 30 marca 2010 r. (<http://www.ecrypt.eu.org/documents/D.SPA.13.pdf>).

Tabela 1

XAdES – BES (EPES)		Wspólne minimalne wymagania
(Zastosowanie ma specyfikacja ETSI TS 103 903 z następującymi, profilowanymi elementami)		
O = obowiązkowy; F = fakultatywny; Z = zalecany; N = niewykorzystany		
ds: Signature ID	O	
ds: SignedInfo	O	
ds: CanonicalizationMethod	O	Na potrzeby weryfikacji podpisu MUSZĄ być obsługiwane wszystkie wymienione poniżej algorytmy, natomiast tworzenie podpisu POWINNO BYĆ ograniczone do jednego z nich: — Exclusive XML canonicalization 1.0: http://www.w3.org/TR/xml-exc-c14n/ — Canonical XML 1.0: http://www.w3.org/TR/2001/REC-XML-c14n-20010315 — Canonical XML 1.1: http://www.w3.org/2006/12/xml-c14n11 Inne metody ani niepomijające komentarzy („#WithComments”) wersje wyżej wymienionych algorytmów NIE POWINNY być stosowane.
ds: SignatureMethod	O	Algorytmy: zob. obowiązujące przepisy krajowe, a na potrzeby wytycznych – specyfikację ETSI TS 102 176 oraz raport ECRYPT2 D.SPA.7, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia.
ds: Reference URI	O	Jedno wskazanie każdego oryginalnego obiektu danych, który ma zostać podpisany (URI może wskazywać także na obiekty zewnętrzne) + wskazanie na element SignedProperties.
ds: Transforms	F	Aplikacje weryfikujące MUSZĄ obsługiwać wszystkie wymienione poniżej przekształcenia, natomiast aplikacja do tworzenia podpisu POWINNA ograniczać zastosowanie tych przekształceń do następujących: — Przekształcenia na postać kanoniczną: zob. powyżej — Kodowanie Base64 — XPath i XPath Filter 2.0 — Przekształcenie podpisu dołączonego — Przekształcenie XSLT
ds: DigestMethod	O	Algorytmy: zob. obowiązujące przepisy krajowe, a na potrzeby wytycznych – specyfikację ETSI TS 102 176 oraz raport ECRYPT2 D.SPA.x, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia.
ds: DigestValue	O	
/ds: Reference		
/ds: SignedInfo		
ds: SignatureValue	O	
ds: KeyInfo	O	MUSI zawierać certyfikat X.509 (podpisana właściwość „SigningCertificate” MUSI zawierać wartość skrótu certyfikatu podpisującego). ZALECANE jest, aby dla certyfikatu podpisującego przedstawić łańcuch certyfikacji jako podpowiedź ułatwiającą proces walidacji (w takim przypadku MUSI zostać przedstawiony certyfikat X.509).
ds: Object		
QualifyingProperties	O	
SignedProperties	O	O
SignedSignatureProperties	O	O
SigningTime	O	UTC (xsd: dateTime).
SigningCertificate	O	MUSI zawierać wartość skrótu certyfikatu podpisującego zawartego w ds:KeyInfo, natomiast pomija się fakultatywne URI (aplikacje MOGĄ poszukiwać lub znajdować certyfikat podpisującego w elemencie ds:KeyInfo na podstawie porównania odpowiednich skrótów).
SignaturePolicyIdentifier	F	tylko dla formy EPES (i wyższych form zbudowanych na podstawie EPES)
Signature ProductionPlace	F	
SignerRole	F	
/SignedSignatureProperties		
SignedDataObjectProperties	F	
DataObjectFormat	O	Jeśli pole to jest wykorzystane, aplikacje MUSZĄ zapewnić wyświetlanie obiektów danych użytkownikowi w odpowiednim formacie. Jeśli pole to jest wykorzystane, MUSI być użyty element potomny mimeType.
CommitmentTypeIndication	F	
AllDataObjectsTimeStamp	F	
IndividualDataObjectTimeStamp	F	
/SignedDataObjectProperties		
/SignedProperties		
UnsignedProperties	F	
UnsignedSignatureProperties		
CounterSignature	F	
/UnsignedSignatureProperties		
/UnsignedProperties		
/QualifyingProperties		
/ds: Object		
/ds: Signature		
Topologia podpisu – sposób pakowania podpisanych oryginalnych plików i podpisów		
SignatureEnveloped		Wszystkie MUSZĄ być obsługiwane.
SignatureEnveloping		
SignatureDetached		

SEKCJA 2 – CAdES-BES/EPES:

Podpis jest zgodny ze specyfikacją podpisu CMS (Cryptographic Message Syntax) ⁽¹⁾.

Podpis wykorzystuje atrybuty podpisu CAdES-BES (lub -EPES) określone w specyfikacji ETSI TS 101 733 ⁽²⁾ i jest zgodny z dodatkowymi specyfikacjami wyszczególnionymi w tabeli 2 poniżej.

Wszystkie atrybuty podpisu CAdES uwzględniane w obliczeniu skrótu znacznika czasu archiwizacji (ETSI TS 101 733 V1.8.1 Annex K) MUSZĄ być zakodowane w formacie DER, natomiast wszystkie pozostałe mogą być zakodowane w formacie BER w celu uproszczenia jednorazowego przetwarzania podpisu CAdES.

Jako algorytmu funkcji skrótu NIE MOŻNA stosować MD5 (RFC 1321). Podpisujących odsyła się do obowiązujących przepisów krajowych, a na potrzeby wytycznych – do specyfikacji ETSI TS 102 176 ⁽³⁾ oraz do raportu ECRYPT2 D.SPA.x ⁽⁴⁾, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia dotyczące algorytmów i parametrów, które mogą być stosowane w podpisach elektronicznych.

Podpisane atrybuty MUSZĄ zawierać wskazanie na certyfikat X.509 v3 podpisującego (RFC 5035), a pole *SignedData.certificates* MUSI zawierać jego wartość.

Podpisany atrybut *SigningTime* MUSI być obecny i MUSI zawierać czas UTC wyrażony w postaci zgodnej z <http://tools.ietf.org/html/rfc5652#section-11.3>.

Podpisany atrybut *ContentType* MUSI być obecny i zawiera dane identyfikacyjne (<http://tools.ietf.org/html/rfc5652#section-4>), gdzie rodzaj zawartości danych ma wskazywać na dowolne ciągi oktetów, np. tekst UTF-8 lub kontener ZIP z podelementem *MimeType*.

W przypadku gdy stosowane przez państwa członkowskie podpisy elektroniczne weryfikowane są za pomocą certyfikatu kwalifikowanego, zawarte w podpisach obiekty infrastruktury klucza publicznego (łańcuchy certyfikatów, dane dotyczące unieważnienia, znaczniki czasu) są weryfikowane przy użyciu krajowej zaufanej listy publikowanej zgodnie z decyzją Komisji 2009/767/WE przez państwo członkowskie, które sprawuje nadzór nad podmiotem świadczącym usługi certyfikacyjne i będącym wystawcą certyfikatu podpisującego lub które udzieliło temu podmiotowi akredytacji.

⁽¹⁾ IETF, RFC 5652, Cryptographic Message Syntax (CMS), <http://tools.ietf.org/html/rfc5652>.

IETF, RFC 5035, Enhanced Security Services (ESS) Update: Adding CertID Algorithm Agility, <http://tools.ietf.org/html/rfc5035>.

IETF, RFC 3161, Internet X.509 Public Key Infrastructure Time-Stamp Protocol (TSP), <http://tools.ietf.org/html/rfc3161>.

⁽²⁾ ETSI TS 101 733 v.1.8.1: CMS Advanced Electronic Signatures (CAdES).

⁽³⁾ ETSI TS 102 176: Electronic Signatures and Infrastructures (ESI); Algorithms and Parameters for Secure Electronic Signatures; Part 1: Hash functions and asymmetric algorithms; Part 2: „Secure channel protocols and algorithms for signature creation devices”.

⁽⁴⁾ Najnowsza wersja: D.SPA.13 ECRYPT2 Yearly Report on Algorithms and Key sizes (2009-2010), z dnia 30 marca 2010 r. (<http://www.ecrypt.eu.org/documents/D.SPA.13.pdf>).

Tabela 2

CADES-BES (EPES)	Wspólne minimalne wymagania	
(Zastosowanie ma specyfikacja ETSI TS 101 733 z następującymi, profilowanymi elementami)		
ASN.1		
ContentInfo ::= SEQUENCE {		
contentType ContentType, -- id-signedData		
content [0] EXPLICIT ANY DEFINED BY contentType }		
O = obowiązkowy; F = fakultatywny; Z = zalecany; N = niewykorzystany		
SignedData ::= SEQUENCE {		
version CMSVersion,		
digestAlgorithms DigestAlgorithmIdentifiers,	O	Algorytmy: zob. obowiązujące przepisy krajowe, a na potrzeby wytycznych – specyfikacje ETSI TS 102 176 oraz raport ECRYPT2 D.SPA.7, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia.
encapContentInfo SEQUENCE {	O	
eContentType ContentType,	O	Id-Data
eContent [0] EXPLICIT OCTET STRING OPTIONAL -- not present if signature is detached },	O/N	Podpisany atrybut ContentType jest obecny i zawiera wartość Id-Data (http://tools.ietf.org/html/rfc5652#section-4), gdzie rodzaj zawartości danych ma wskazywać na dowolne ciągi oktetów, np. tekst UTF-8 lub kontener ZIP z podelementem MIMEType.
-- External Data (if signature detached)*		Jeśli podpis jest oddzielony od podpisywanych danych; w przeciwnym razie wartość nie występuje * Dane zewnętrzne oznaczają zabezpieczone podpisem oddzielnym dane, które nie są zawarte w elemencie eContent podpisu CAdES. Podpisane dane zewnętrzne zaleca się umieszczać razem z podpisem w pliku ZIP.
certificates [0] IMPLICIT CertificateSet OPTIONAL,	O	MUSI zawierać certyfikat X.509 podpisującego. ZALECANE jest zamieszczenie certyfikatów z całego łańcucha certyfikacji aż do punktu zaufania.
crls [1] IMPLICIT RevocationInfoChoices OPTIONAL,	F	
signerInfos SET OF	O	Co najmniej jedna wartość signerinfo.
SEQUENCE { -- SignerInfo		
version CMSVersion,		
sid SignerIdentifier,	F	(Wartość niezabezpieczona)
digestAlgorithm DigestAlgorithmIdentifier,	O	Algorytmy: zob. obowiązujące przepisy krajowe, a na potrzeby wytycznych – specyfikacje ETSI TS 102 176 oraz raport ECRYPT2 D.SPA.7, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia.
signedAttrs [0] IMPLICIT SET SIZE (1..MAX) OF		
SEQUENCE { -- Attribute	O	
attrType OBJECT IDENTIFIER,	O/F	OBOWIĄZKOWE: id-contentType (wraz z danymi identyfikacyjnymi) id-messageDigest id-aa-ets-signingCertificateV2 lub id-aa-signingCertificate OBOWIĄZKOWY: signingTime FAKULTATYWNE: id-aa-ets-sigPolicyId Pozostałe atrybuty fakultatywne jak zdefiniowano w ETSI TS 101 733.
attrValues SET OF AttributeValue		
} OPTIONAL,		
signatureAlgorithm SignatureAlgorithmIdentifier,		Algorytmy: zob. obowiązujące przepisy krajowe, a na potrzeby wytycznych – specyfikacje ETSI TS 102 176 oraz raport ECRYPT2 D.SPA.7, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia.
signature OCTET STRING, -- SignatureValue		
unsignedAttrs [1] IMPLICIT SET SIZE (1..MAX) OF	F	
SEQUENCE {	F	
attrType OBJECT IDENTIFIER,		
attrValues SET OF AttributeValue		
} OPTIONAL		
}		
}		

SEKCJA 3 – PAdES-PART 3 (BES/EPES):

Podpis MUSI korzystać z rozszerzenia PAdES-BES (lub -EPES), zgodnego ze specyfikacją PAdES-Part3 zawartą w dokumencie ETSI TS 102 778 ⁽¹⁾, i być zgodny z wyszczególnionymi poniżej dodatkowymi specyfikacjami:

Jako algorytmu funkcji skrótu NIE MOŻNA stosować MD5 (RFC 1321). Podpisujących odsyła się do obowiązujących przepisów krajowych, a na potrzeby wytycznych – do specyfikacji ETSI TS 102 176 ⁽²⁾ oraz do raportu ECRYPT2 D.SPA.x ⁽³⁾, gdzie można znaleźć dalsze zalecenia dotyczące algorytmów i parametrów, które mogą być stosowane w podpisach elektronicznych;

Podpisane atrybuty MUSZĄ zawierać wskazanie na certyfikat X.509 v3 podpisującego (RFC 5035), a pole SignedData.certificates MUSI zawierać jego wartość;

⁽¹⁾ ETSI TS 102 778-3 v1.2.1: PDF Advanced Electronic Signatures (PAdES), PAdES Enhanced – PAdES-Basic Electronic Signatures and PAdES-Explicit Policy Electronic Signatures Profiles.

⁽²⁾ ETSI TS 102 176: Electronic Signatures and Infrastructures (ESI); Algorithms and Parameters for Secure Electronic Signatures; Part 1: Hash functions and asymmetric algorithms; Part 2: „Secure channel protocols and algorithms for signature creation devices”.

⁽³⁾ Najnowsza wersja: D.SPA.13 ECRYPT2 Yearly Report on Algorithms and Key sizes (2009-2010), z dnia 30 marca 2010 r. (<http://www.ecrypt.eu.org/documents/D.SPA.13.pdf>).

Czas podpisania jest podany jako wartość pozycji **M** w słowniku podpisu;

W przypadku gdy stosowane przez państwa członkowskie podpisy elektroniczne weryfikowane są za pomocą certyfikatu kwalifikowanego, zawarte w podpisach obiekty infrastruktury klucza publicznego (łańcuchy certyfikatów, dane dotyczące unieważnienia, znaczniki czasu) są weryfikowane przy użyciu krajowej zaufanej listy publikowanej zgodnie z decyzją 2009/767/WE przez państwo członkowskie, które sprawuje nadzór nad podmiotem świadczącym usługi certyfikacyjne i będącym wystawcą certyfikatu podpisującego lub które udzieliło temu podmiotowi akredytacji.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lutego 2011 r.

zmieniająca załącznik II do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Fidżi do wykazu państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi

*(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1082)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/131/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego. W szczególności stanowi ono, że produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być przywożone jedynie z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi również, że przy sporządzaniu oraz aktualizowaniu takich wykazów należy brać pod uwagę kontrole unijne w państwach trzecich oraz gwarancje właściwych organów państw trzecich w odniesieniu do zgodności lub równoważności z unijnym prawem paszowym i żywnościowym oraz przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽²⁾.
- (3) W decyzji Komisji 2006/766/WE z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiającej wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa⁽³⁾, wymieniono te państwa trzecie, które spełniają kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 i w związku z tym są w stanie zagwarantować, że wywóz wskazanych produktów do Unii spełnia warunki sanitarne ustanowione w przepisach unijnych dla ochrony zdrowia konsumentów. W szczególności załącznik II do tej decyzji zawiera wykaz państw trzecich, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

- (4) Obecnie Fidżi nie figuruje w wykazie w załączniku II do decyzji 2006/766/WE jako państwo trzecie, z którego dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (5) Unijne kontrole mające na celu ocenę istniejącego w Fidżi systemu kontroli regulującego produkcję produktów rybołówstwa przeznaczonych na wywóz do Unii, z których ostatnią przeprowadzono we wrześniu 2010 r., a także gwarancje przedstawione przez właściwy organ Fidżi wskazują, że warunki stosowane w tym państwie trzecim w odniesieniu do produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi i na wywóz do Unii są równoważne z warunkami ustanowionymi w odpowiednich przepisach Unii. W związku z powyższym należy zmienić załącznik II do decyzji 2006/766/WE, aby zezwolić na przywóz z Fidżi produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/766/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2006/766/WE, przed pozycją dotyczącą Falklandów, dodaje się pozycję dotyczącą Fidżi.

„FJ	FIDŻI”	
-----	--------	--

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53.

SPROSTOWANIA

**Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/870/WE z dnia 27 listopada 2009 r. zmieniającej decyzję 2009/821/WE
w odniesieniu do wykazu punktów kontroli granicznej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 315 z dnia 2 grudnia 2009 r.)

Na stronie 13, w załączniku, skreśla się pkt 1 lit. a).

2011/131/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 lutego 2011 r. zmieniająca załącznik II do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Fidżi do wykazu państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi** (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1082) ⁽¹⁾ 73

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/870/WE z dnia 27 listopada 2009 r. zmieniającej decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazu punktów kontroli granicznej** (Dz.U. L 315 z 2.12.2009) 74

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL